

STUDENTAVISA I TROMSØ

ORGAN FOR STUDENTUTVALGET

1. årgang - Nr. 2 - Nov. 1976

Egne domstoler ved høgere læresteder?

reportasje
side 3

Sjå leiar
side 2

I november 1973 nedsatte det norske rektormøtet en komitee for å drøfte de gjeldende disiplinærreglene for universitet og høgschooler. I januar i år var «drøftingene» ferdig - med innstilling til **ny lov om ordensforføyninger**. Universitetet i Tromsø og Trondheim, distrikthøgskolene og Idrettshøgskolen har ikke lovfesta disiplinærregler idag. For å bøte på denne «forskjellsbehandling» for de forskjellige lærestedene, skal det nye reglementet gjelde for hele landet, og komiteen har pekt på følgende handlinger som gjenstand for straffeutmåling:

Pgf. 2 Ordensforføyninger kan settes i verk mot studerende som:

a) fusker, forsøker å fuske eller medvirker hertil ved eksamen eller ved kurs og prøver som svarer til eksamen.

b) ved hjelp av falske vitnemål eller annen form for uredelighet skaffer eller forsøker å skaffe seg selv eller andre adgang til et studium, eksamen, kurs eller prøve som svarer til eksamen, eller medvirker hertil

c) vedvarende eller grovt overtrer de ordensregler som gjelder for lærestedet, skader eller uberettiget borttar gjenstander fra lærestedet, eller i studieforholdet på annen måte opptrer grovt utilbørlig overfor medstudierende eller andre som har sin virksomhet der.» (Vår utheving)

«pgf. 3 Som ordensforføyninger kan brukes:

- a) irettesettelse
- b) sperring for inntil 2 år av adgang til bestemte lokaler, undervisning eller eksamener
- c) bortvisning for inntil 2 år»

Forslaget til ny lov om ordensforføyninger er en videreføring og en del av ei lang rekke angrep på de demokratiske rettene som har vært på trappene og blir forsøkt gjennomført: Valgordningene, fjerning av allmøter, Stortingsmelding 17, Alstadheimutvalgets innstilling til ny stortingsstruktur for Samskipnaden.

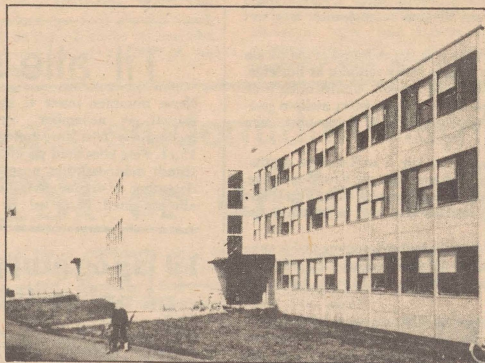
Allt dette gir dystre perspektiver for studentdemokratiet i tida framover. Reglementsforslaget er et skritt på vegen mot Vest-tyske tilstander med sitt berykta

framhold side 3

Nye forverrings- tiltak frå Samskipnaden:

Dette er
smakebitar
frå
samskipnads-
administrasjonen
sitt
budsjett-
framlegg

- auka husleige
- auka kantineprisar
- redusert resepsjonsteneste
- aukt semesteravgift
- ingen nye barnehagar
- ikkje tilskott til studentavis

375
kroner
for ein
hybel
her?

Sjå leiar, side 2
sjå midtsidene

STØTT REINGJØRINGS- ASSISTENTENE!

Administrasjonen har etter statlig initiativ sendt ut rundskriv til alle reingjøringsassistenter ved Universitetet i Tromsø om at rengjøring skal foregå på dagtid, og ikke som nå på kveldstid. Dette har assistentene protestert mot, og forhandlinger pågår.

Rengjøring på dagtid vil for de fleste bety at de må slutte i sitt arbeid da forutsetningen for å ta et arbeid er at det lar seg kombinere med husmøryrket.

se siste side

K. HØEGH

Bok- og Papirhandel
TROMSØ

* Skolemateriell * Skolebøker

STUDENTAVISA I TROMSØ

Organ for studentene ved
Universitetet i Tromsø.

Redaksjon: Bente Lippe og Gudmund Anders
Dalsbo (ansvarlege), Åse Hansen, Anne-Grete
Sandbukt, Anton Myhra (valt av SU).

Redaksjonen avslutta tirsdag 19. oktober 1976.

Adresse: c/o Studentutvalet.

Kaigata 3a, 9000 Tromsø

Trykt i 2000 eksemplar av

a/s Nye Troms, 9220 Moen

Nytt budsjettframlegg frå Samskipnaden

Administrasjonen i Samskipnaden har no presentert forslaget sitt til budsjett for 1977. Etter ei rad arbeidsmøte i budsjettutvalet, der studentane og ei representert, skal dette endeleg takast ved i styret for Samskipnaden ein gong før jul.

Budsjett og tal er det alltid vanskeleg å kjempe mot. Administrasjonen sit inne med ein kapasitet som vi studentar ikkje har: Nemleg økonomisk ekspertise og tid til å føre denne ekspertisa i pennen. Men vi må aldri la dei vinne over oss av den grunn. Viktigast for oss er viljen til kamp, til å kjempe mot alle forverringsframstøyt mot vår økonomi og velferd frå Samskipnaden og staten si side.

Budsjettframlegget inneheld ei rad forverringstiltak som samla tyder eit nytt og alvorleg åtak på økonomien til studentane.

- Husleigeaukning.

Jamt over representantar denne ei aukning på ca. 7 - 17% på dei ulike boeiingane. Storsteden av denne aukinga er foreslått ved direkte husleigeaukning. Men budsjettet føreset og m.a. Innskrenking av resepsjonstena på Prestvann, altså frå vi mindre over oss av den husleiga vi betalar. Silk reduksjon i servicen er sjølsagt ei indirekte husleigeaukning, og i pengar er skilnaden mellom noverande og den føresleagne innskrenka resepsjonstena rekna til kr. 15,- pr. boeiing pr. månad.

- Auking i kantneprisane på 10 - 12%.

- Auka foreldresatsar på Huskestua og Aurora dagheim.

- Løyving til daheimprovisoret på Storskogåsen vert knytt til ei auking i semesteravgifta frå 60 kr. til 80 kr. pr. semester.

Det er verd å merke seg at postar som særleg gjeld studentane alltid vert knytt til ei auking av semesteravgifta. Studentar vert sett opp mot studentar. Det ser ut som det er ein god del lettare å finne pengar når det gjeld administrasjonsleinga si eiga velferd.

Metodane for å råke studentøkonomien vert og meir og meir raffinerte. Nytt av året er at administrasjonen i Samskipnaden har gripe inn i Studentutvalet sitt eige budsjett og gjort overføringar og innskrenkingar utan at SU har bede om det. Dette vart gjort under arbeidet med å finne pengar til Studentavisa, der administrasjonen i Samskipnaden påstod til det nye SU at ein post på budsjettet inneheldt pengar som var komne der ved ei direkte feilrekning. Sidan det nye SU ikkje var kjend med bakgrunnen for pengesummen, vart dette godteke, og dei «feilrekne» pengane vart disponert til studentavisa. Vi veit no at dette var lygn, noko Samskipnaden måtte vite om. Pengane det var tale om var m.a. unytta honorar til dei føregåande SU, som medlemmane ikkje hadde gjort krav på, men stilt til disposisjon for det nye SU.

Samskipnaden har og i budsjettframlegget sitt klart brote med dei vedtaka som vart gjort i fingsingsutvalget under husleigestreiken. Etter desse skulle husleiga for enkelthver ikkje overskride borteboarstipendet, altså kr. 340,- pr. mnd. for 1977. Men budsjettet legg fram ei husleige på kr. 360,- pr. mnd. etter 1.7.1977, og i realiteten på kr. 375,- på Prestvann dersom resepsjonstena vert innskrenka.

Samskipnaden prøver å forfalske desse vedtaka ved å tolke dei på ein noko underleg måte. Etter denne tolkinga tyder vedtaka at husleigeaukninga ikkje skal vere større enn aukinga i borteboarstipendet. Men dette fører med seg at skelvheta som til no har eksistert mellom storleiken på borteboarstipendet og husleiga ikkje vil komme bort, men tvert om frynsast fast.

Ein annan metode Samskipnaden nyttar for å snikinnføre utgifts- aukingar, er å splitte opp aukingane i husleiga og kantneprisane. Ved å gjennomføre små aukingar fleire gonger i året, vert dette mindre lagt merke til pr. gong, medan den vert stor samla på årsbasis.

Ein annan liknanden metode er å splitte opp boeiingane ved å auke husleiga for t.d. hyblar og leiligheter til forskjellige tidspunkt. På denne måten vert det vanskeleg å samle boeiarane til sams aksjon på eit fastsett tidspunkt.

Samskipnaden er difor tydeleg villjug til å bruke alle midlar for å presse gjennom forverringstiltak for studentane. Studentrepresentantane må difor vere vakne. Men det er ikkje nok. Det einaste som kan hindre forverringa er at alle studentane reiser seg til kamp mot budsjettet. Berre gjennom ei masserørsle kan vi stå imot forverringstiltaka til Samskipnaden. Det er difor viktig at alle følgjer med i den informasjon som vert gitt, spreie informasjon sjølve og diskutere med andre. Ved sida av veggaviser står sjølsagt neste nummer av Studentavisa open for stoff om budsjettet.

Egne domstoler for universitetet

Det norske rektormøtet sin komite for disiplinærregler har gjeve ei innstilling til ein lov om ordensforføyninger, som er svært viktig å merke seg tydinga av, og kjempa mot av alle krefter i tida som kjem. Lov skal gjelda studentar ved universiteta i Bergen, Oslo, Tromsø og Trondheim, Norges Handelshøgskole, Norges Landbrukskole og Norges veterinærhøgskole.

Grovt skissert går lovframlegget ut på at rektor eller lærestaden si administrative leing reiser skriftleg påtale ovafor lærestaden sin domstol («klagenemnd» eller «ordenstilsyn») som så fattar vedtak om å setja i verk «ordensforføyninger». Domstolen har 5 medlemmer, 3 av desse (med formann og dommar) er valt av styret for lærestaden, og 2 er valt av studentane. Det er nok at 4 personar er til stades for å setja i verk «ordensforføyninger». Dette vil seia at studentane støtt vil vera i mindretal. Den det har vorte reist klage mot har plikt til å møte og gjeva forklaring. Avgjerdslar om slike disiplinære atgjerder kan ikkje ankas til eit overordna forvaltingsorgan, berre til det alminnelege domstolane utafor universiteta. Toppen på kranskakene er at sak om «ordenforføyningar» kan verta reist inn til eit år etter at det tilhøvet som vert påklaga, har funne stadt. Her vert det altså gjeve høve til å søjka i studentane si fortid, og så reisa sak mot dei eit år etter.

Det alvorlegaste med omsyn på karakteren av dei handlingane som kan klagas på, er ikkje fusk og falskneri/korrupsjon, som må gå inn i eit eksamenreglement. Heller ikkje skade eller tjuveri på lærestaden sin eigedom, som må verta ramma av vanleg norsk straffelov. Men altså om studenten i studieforholdet på annan måte opptrer grovt utilbørlig overfor medstudierende eller andre som har sin virksomhet der». Dette åpnar for å reise sak, og pressa gjennom straffereaksjonar mot kva for helst slags handling som nokon på lærestaden ikkje liker. Kva som er «grovt utilbørlig» er til sjuande og sist opp til fleirtalet i domstolen å avgjera, og desse er altså valt av styret på lærestaden. Eller så vil ei anke frå studenten verta provd for ein domstol utafor universitetet. Forutan at dette er eit klart trugsmål mot dei demokratiske rettane som i dag kan handhevast på dei høgare lærestadane, så er det heller ikkje nokon tvil om kva for klasseinteresser som lovframlegget vil tene. - Innstillinga er som framlegg, og ikkje minst om ho vert vedteke, eit langt skritt på vegen mot strammare tilhøve for dei demokratiske rettane til studentane, og mykje større høve til å følgjaga progressive enn det vi har i dag. Det vest-tyske Berufsvetbot er ikkje berre eit generelt forbod mot å til setja folk som er kritiske til den vest-tyske staten, i offentlege stillingar. Det går detaljert til verks. M.a. på ein del universitet har det kome forbod mot all politisk verksemd, d.v.s. politiske møte, veggaviser og laupesett. Studentutval er betelagt og avsett ved lov. Vi ønskjer ikkje slike tilhøve i Noreg. Vi veit at kampen skjerpar seg, og at den også vil verta kjempa på universiteta. Studentane må ikkje leggja seg på ryggen for åtak som er retta mot oss sjølve, vi må ikkje lata slike saker gå oss hus forbi avd vi er opptekne av andre ting. Den 22. november skal rektormøtet handsama innstillinga om att. Lat oss markera ei hellskapleg og einsskapleg motstand mot framlegget på denne dagen og i den vidare handsaminga.

Til alle skrivelystne

Neste nummer voner vi kjem i slutten av november, og ein mellombls frist for innlegg er 15.11. Følg elles med på oppslag. Rundt månedskiftet november/desember er det for øvrig hovud- almøte med bl.a. val av nye

redaksjonsmedlemmer. Dagens redaksjon er vald på Progressiv Front si plattform, og folk som godtar denne lyt melde seg til oss. Elles vert naturlegvis høve til å stille med alternative plattformer /redaksjonar.

Til lag og grupper på universitetet

Studentavisa tar sikte på å presentere ei mest mogleg fyldig adresseliste over dei laga og gruppene som finst rundt om på Universitetet. Vi ber derfor alle som er interessert i å vere med i ei slik liste, om å sende ein lapp til oss. Seinare vil vi muligens gi desse laga spalteplass til å informere om verkemda si. Så ver rask....

NAMNET PÅ AVISA?

Studentavisa har framleis ikkje fått nok namn. Vi gjev ho difor ut under namnet «Studentavisa i Tromsø». Men vi vonar ho ikkje skal heita det for all framtid.

Vi bed folk om å senda gode framlegg til redaksjonen. Det framlegget som vert nytta, vert honorert med ei LP-plate.

Hittil har vi fått inn svært få framlegg. Vi kan nemna «Nordflanken», «Nordfront», «Stå fram» og «Framstøt».

Redaksjonen har stilt seg ein del spørsmål i tilknytning til spørsmålet om namn til avisa: Lyt namnet klart seia at det er ei studentavis det er tale om? Lyt ho plasserast geografisk gjennom namnet? Og ikkje minst: Lyt namnet seia nok om kvalitetane i den grupp ho er laga for og av? Kanhenda lyt namnet og seia noko om hovudsida av innhaldet i avisa. Kva skal avisa heite? - Vert dristig, - kom med framlegg!

KONTAKTER TIL STUDENT- AVISA

For at studentavisa skal fungere som ein avis for hele universitetet, trengjer vi kontakter rundt om på de forskjellige byggene. Disse skal følge med i hva som er aktuelle saker til enhver tid på de ulike plassene, og gi avisen tips om det. Kontakten bør også selv kunne lage stoff og samle opp de opplysninger som redaksjonen trengjer til sine reportasjer. Dersom noen er interessert i slike oppgaver, må de melde seg til avisredaksjonen snarest. Bare ved å bygge ut et slikt kontaktnett kan avisen dekke det som rører seg på universitetet som helhet.

STUDENTER - SAMFUNNETS MØTEPROGRAM HØSTEN 1976

3. sept. Hva skjer i Libanon?

9. sept. Solidaritet med

motstandskampen i Chile

24. sept. Ytringsfriheten i

fagbevegelsen (Suspensjonene i

NTL)

4. okt. Væpna kamp mot

rasistane i Azania

5. okt. Solidaritet med de

streikende ved Zinken/Odda

15. okt. Avlyst

22. okt. Prinsipper for front-

politikk - hvem splitter fronter?

29. okt. Pressa og ytringsfrihet-

en

5. nov. Daghemssituasjonen i

Tromsø

11. nov. Revolusjonen går

videre i Kina

19. nov. Sovjet og krigsfaren

26. nov. GENERALFORSAM-

LING

3. des. Kinas utenrikspolitikk

Som dere ser har det skjedd en

del endringer i det opprinnelige

møteprogrammet. Det er også

en del usikkerhetsmomenter i

dette oppsettet til møter

framover. Vi forbeholder oss

derfor retten til endringer.

MERK DEG VÅRE KANTINETILBUD!

	åpningstid
Teorbygget: kaldmat, middag	1000 - 1615
Nordlysobservatoriet: kaldmat, middag	1100 - 1500
Odd Berg: kaldmat	0900 - 1500
Idar Brenn: kaldmat, middag	1000 - 1615
Gjennomgangsbygget: kaldmat, middag	1000 - 1600

Vellaget, god middag i prisklassen kr 8,50 - kr 11,25 (ca halve prisen i forhold til byens andre tilbud).

Vi tar oss av alle typer arrangement, stort eller lite. Vi lager også mat for utbringning.

Nærmere opplysninger om kantinenes service- tilbud fåes over telefon 8 10 12.

STUDENTSAMSKIPNADEN

I TROMSØ

MØT REGLEMENTET MED OMFATTENDE AKSJONAR!

Forslag til lov om ordensforføyninger

Pgf. 1
Denne lov gjelder for studerende ved universitetene i Bergen, Oslo, Tromsø og Trondheim, Norges handelshøgskole, Norges landbrukshøgskole og Norges veterinærhøgskole.
Kongen kan bestemme at loven skal gjelde også for studerende ved andre læresteder.

Pgf. 2
Ordensforføyningen kan settes i verk mot studerende som:
a) fusk, forsøker å fiske eller medvirker hertil ved eksamen eller ved kurs og prøver som svarer til eksamen.
b) ved hjelp av falsk vitnemål eller annen form for uredlighet skaffer eller forsøker å skaffe seg selv eller andre adgang til et studium, eksamen, kurs eller medvirker hertil.
c) vedvarende eller grovt overtrer de ordensregler som gjelder for lærestedet, skader eller uberettiget borttar gjenstander fra lærestedet, eller i studieforholdet på annen måte opptrer grovt utilbørlig overfor medstudende eller andre som har sin virksomhet der.

Pgf. 3
Som ordensforføyning kan brukes:
a) trettestellinge,
b) sperring for inntil 2 år adgang til bestemte lokaler, undervisning eller eksamen,
c) bortvisning for inntil 2 år.

Pgf. 4
Saker om ordensforføyning behandles etter skriftlig påtale av rektor. Den innklagede skal på forhånd være gitt høve til å uttale seg skriftlig eller muntlig om saken.
Rektors myndighet etter denne paragraf kan delegeres til lærestedets administrative ledelse.

Pgf. 5
Vedtak om å sette i verk ordensforføyning gjøres av lærestedets sentrale klagenemnd eller, om klagenemnd ikke er opprettet, av ordenslisten for lærestedet.
Ordenslisten består av 5 medlemmer med personlige varerepresentanter. Formannen og 2 av medlemmene med personlige

varerepresentanter, velges av styret for lærestedet for 3 år om gangen. 2 av medlemmene med personlige varerepresentanter velges av de studerende for 2 år om gangen. Formannen med varerepresentant skal fylle vilkårene for å være dommer.
Klagenemnd og ordenslisten er vedtaksført når 4 medlemmer er til stede, så fremt samtlige medlemmer har vært innkalt til møtet med lovlig varsel.
Den innklagede skal ha rett til å forklare seg muntlig og skriftlig for klagenemnd eller ordenslisten, men har ikke plikt til å avgi forklaring.
Etter innkalling av ordenslisten eller klagenemnd plikter enhver student å møte, og når den innkalte ville være vitnepiktig for domstolen, å avgi forklaring.
Den innklagede har rett til å la seg bistå av advokat eller annen talsmann, og til å be om at andre studenter innkalles for å avgi forklaring. I saker hvor rektor har foreslått bortvisning og i andre tilfeller hvor han så bestemmer, betaler lærestedet honorar til advokat.
Til avgjørelsen om et vilkårene for å sette i verk ordensforføyning er til stede, fordes 4 stemmer.
Avgjørelse om ordensforføyning kan ikke påklages til overordnet forvaltningsorgan.
Kongen gir nærmere forskrifter om de studerendes valg av medlemmer til ordenslisten og om saksbehandlingen i saker om ordensforføyning.

Pgf. 6
Vedtak om ordensforføyning kan innbringes til prøvelse for de alminnelige domstoler. Sak må i tilfelle reises innen 2 måneder etter at vedkommende part har fått underretning om vedtaket, og foregår etter tvistemålslovens regler. Domstolen kan prøve alle sider av vedtaket.

Pgf. 7
Sak om ordensforføyning etter denne lov må være reist innen 1 år etter at det forhold som påklages, er opphørt. Sak er reist når studenten får underretning om at det foreligger mistanke om at studenten har begått handlinger som rammes av denne lov.

«Berufsverbod» (yrkesforbud): En rekke delstater har vedtatt særlover som forbyr sjølstendige organ for studentene, f.eks. allmøter. Det er generelle forbud mot all politisk virksomhet på universitetsområdene (veggaviser, løpesedler o.s.v.). Slike tilstander har vi ikke i Norge, men en lovfesting av det foreslåtte disiplinærreglementet peker i retning av slike tilstander.

Når det gjelder handlinger av typen fusk, falskneri og tjuveri, så trengs ingen særlover for dette på universitetet. Et eksamensreglement må diskuteres uavhengig av disiplinærlover, og kriminelle handlinger rammes på universitetet som alle andre steder av det norske lovverket.

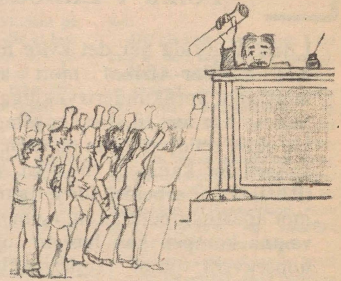
Dømmende myndighet blir tillagt interne domstoler på universitetet. Domstolen skal bestå av 5 personer, leda av kvalifiserte dommer. 3 av medlemmene deriblant formannen velges av

styret for lærestedet, 2 representanter velges fra studentene. I innstillingen kreves det 4 stemmer i avgjørelser om skyldspørsmål, og en smakebit på hvordan enkelte helst ser reglementet brukt gir professor Hole, medlem av komiteen:

«Jeg finner det urimelig at det skal kreves enstemmighet for å erklære noen skyldig. Man vil på denne maten unngå at studentrepresentantene i nemda i en tilspiss situasjon kan hindre at det i det hele tatt blir gjennomført reaksjoner i disiplinæraker.» (Vår utveiving)

Konsekvensene av lovforslaget synes klart. Lovforslaget muliggjør represalier mot studenter som bruker ytringsfriheten, retten til å arrangere møter, demonstrasjoner, undervisningsboikott o.s.v. i studietida. Kort sagt: Lovforslaget er et alvorlig angrep på de demokratiske rettene våre. Og det er et angrep på alle studenter.

Av
Torgeir
Engstad,
formann
i
Student-
utvalget

Motstanden mot reglementsfor-
slaget er stor blant studentene i
Tromsø. På de instituttene hvor
forslaget til nå har vært oppe til
diskusjon, har det blitt etter-
trykkelig avvist. Hovedallmøtet
den 14. oktober vedtok følgende:
1. Uttalelse som oversendes
Universitetsstyret og Rektor-
møtet:

«Studentene ved universitete i
Tromsø har på hovedallmøte
14.10.76 tatt klar avstand fra
innstillinga «Lov om ordensfor-
føyninger». Vi trenger ikke noe
eget disiplinærreglement for stu-
denter. Vi har et lovverk som også
omfatter kriminelle handlinger
ved universitetene. Vi ser på dette
lovforslaget som et alvorlig
angrep på studentenes demo-
kratiske rettigheter. Det er et
angrep på ytringsfriheten, retten
til å holde møter, demonstra-
sjoner og liknende aksjoner i
studietida. Reglementsforlaget
gir muligheter for å kriminalisere
all uønske opposisjon fra stu-
dentenes side. Egne «domstoler»
på universitetene åpner mulig-
heten for innføring av vest-tyske
jilstander med sitt berykta
Berufsverbod.
Motstanden mot «Lov om ordens-
forføyninger» er stor ved uni-
versitetet i Tromsø. Alle institutt-
allmøtene som har behandla
reglementsforlaget til nå har
enstemmig avvist det, og det

samme gjør studentenes høyeste
organ, hovedallmøtet. Vi vil ikke
akseptere et vedtak som går mot
det overveldende flertallet av
studentene ved Universitetet i
Tromsø som har avvist forslaget.
Vi trenger ikke et eget dis-
plinærreglement for å få klare
regler som kan garantere riktig-
heta av eksamener og vitnemål.
Hovedallmøtet krever at universi-
tetsstyret aviser forslaget om dis-
plinærreglement, og at Rektor-
møtet gjør det samme.

2. Øvrige vedtak:
a) Hovedallmøtet pålegger stu-
dentrepresentantene i Universi-
tetsstyret og -styret å avise
forslaget om disiplinærreglement
når det tas opp der.
b) Hovedallmøtet pålegger Stu-
dentutvalget å arrangere en
punktdemostrasjon når saka
skal opp i universitetsstyret.
c) Hovedallmøtet pålegger Stu-
dentutvalget å arbeide videre for
å få i stand aksjoner/markeringer
rundt rektormøtet den 22.
november og ved den videre
behandling i departement og
Storting.

**MØT REGLEMENTSFOR-
SLAGET MED OMFATTENDE
AKSJONER!
NEI TIL NYE,
UDEMOKRATISKE
DISIPLINÆRREGLER!**

Kompett!

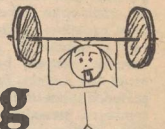
BBB er bokreolen som De får kjøpt hos bokhandleren. BBB er kjent som en bruksriktig og stilig reol, og De kan bygge den ut, seksjon for seksjon, akkurat som det passer Dem. Nå tilbyr vi også skap til BBB, slik at De kan lage en hel veggseksjon. Hos oss får De en brosjyre som forteller mer om de mulighetene BBB-reolen gir.

Produzent:
SIDISVIL NIVEFABRIKK AS

**BBB
reolen**
får De hos
UNIBOK
UNIVERSITETSBOKHANDEL
Boks 761 Tlf. 8 10 12
9001 TROMSØ

Eget studentidrettslag? TSI er under stifting

I vår ble et interimstyre valgt av hovedallmøtet. Dette interimstyre fikk i oppgaven å forberede oppstartingen av studentidrettslag i Tromsø. I tida mai-oktober 1976, avbrutt av sommerferien, har tre personer, Elin Minde, Even Jørgensen og Svein Minde, jobbet med saken.

Instruksen vi hadde å arbeide etter var forsåvidt grei. Da vi tok kontakt med Norges Idrettsforbund og Norges Studentidrettsforbund bl.a. viste det seg at det måtte endel små revideringer til. Dessuten fikk vi en masse gode råd fra andre studentidrettslag. Disse laga hadde jo vært igjennom sin oppstartingsfase, og erfaringene fra denne perioden av idrettslaga ble villig formidlet til oss. I det hele tatt var svarene når vi nevnte et eget Studentidrettslag i Tromsø positive.

Når det gjelder målsettinga til laget, skulle den gå klart fram av paragraf 2, lagets lover. Med tid og stunder er håpet om mosjonister og konkurransefolk kan gjensidig være hverandre til hjelp. NTHI har en ganske fin ordning her. De lar mosjonistene og de passive i laget være med å arrangere konkurranser. De aktive blir engasjert som ledere av trimkvelder, instruktører o.l.

Kanskje noe av det gode miljøet i NTHI kan komme av dette. Hva skal studentidrettslaget ved UIT drive med?

Først forutsetningen for laget: Målsettinga er masselina. En annen sak er at økonomien blir trang de første årene etter oppstarting. Vi har få erfaringer. Dette fører naturligvis til at vi blir nødt til å begynne til det små, med idrettsaktiviteter som gjør at flest mulig gis anledning til å delta, og som koster lite. Eksempler på dette er ballspill innendørs og utendørs, trimkvelder o.l. Etter hvert vil laget opprette flere grupper og øke aktiviteten. Det er medlemmene sjølv som blir avgjørende for hvordan laget skal utvikle seg.

Et viktig spørsmål i denne saken er medlemsparagrafen. Hvem kan bli medlem i TSI? Skal det være en slags kollektiv innmelding? Dette må diskuteres i lys av at vi prøver å bli et masseidrettslag. Ellers er forslag på navn Tromsøstudentenes Idrettslag, med initialene TSI.

Interimsstyret

Spørsmålet om stifting av TSI var oppe til drøfting på siste hovedallmøte. Her kom ein fram til at heile lovverket for laget

burde drøftast og vedtakast på eit hovudallmøte. Saka vart derfor utsett, og eit møte med idrettslaget som hovudsak - er truleg halde når dette lesest. Vi kjem tilbake med meir stoff om TSI seinare.

Redaksjonen

KVA ER BERUFS- VERBOT?

Berufsverbod (yrkesforbud) er nemninga på ei lov som selar at alle som er usamde i den vest-tyske forfatninga kan nekstast arbeid i det offentlege. Etter kvart er over 2000 tilsette i staten sparka avdi der har teke del i demonstrasjonar, er med i parti på venstresida, uttalar seg mot staten sin politikk, eller - som no sist - tilrår ein student å lese ein artikkel av Johan Galtung. Som ei oppfølging av dette Berufsverbod er det meste av studentdemokratiet avskaffa.

Vi synes elles til prøvenummeret av studentavisa og fleire nummer av Studentforum, bl.a. nr 3/76.

PAC-representantar om forholda i Azania: «FASCISMEN LET SEG IKKJE FJERNE PENT OG HØGLEG»

Folka i Zimbabwe, Namibia og Azania må sjølve avgjere framtida si

I den siste tida har det kvite mindretalsstyret i Azania (Sør-Afrika) møtt stendig hardare motstand. Språkundertrykkinga og massakrane i Soweto har ført til store oppslag i norsk presse. Ho skriv imidlertid lite om den rørsla som går i spissen for kampen, the Pan African Congress (PAC). PAC arbeider for å danne ein folkefront mot apartheidpolitikken, og meiner at berre den væpna kampen kan føre til siger. PAC går og fønssekvent imot supermaksinnblanding i Azania.

4. oktober heldt Studentersamfunnet i Tromsø i samarbeid med 3.-verd-komiteen eit solidaritetsmøte der to representantar frå PAC tok del. Studentavisa prentar her utdrag av innleiinga på møtet, med løyve frå dei to innleiarane Efenazekaya Cgobose og Vuyeni Mngaza.

Kamerater og venner.

På vegne av det undertrykte og utbytta folket i Azania og deres frigjøringsbevegelse den Pan Afrikanske Kongressen i Azania, på vegne av PACs leder Mangaliso Sobukwe som er under husarrest i Azania, er vi glade over å være tilstede her i dag for å fortelle dere om den væpna kampen og opprøret som nå pågår over hele landet.

Kampen som føres der i dag representerer overhodet ikke noe nytt. Kampen til det afrikanske folket kan inndeles i tre stadier:

MOTSTAND OG IKKE-VOLD

Det første stadiet gikk fra 1652 til 1906. Dette var perioden med motstandskriger mot utenlandsk invasjon. Ikke mindre enn 38 slike kriger ble utkjempet. I denne perioden ble vårt folk møtt med grusomheter, massakre og tortur.

Det andre stadiet går fra 1907 til 1960. Den var prega av politiske ikke-volds aksjoner fra det afrikanske folket, mens de hvite rasistiske innflytterne som var i mindretall fortsatte å anvende ekstrem brutalitet og makt mot Azanias folk. I denne perioden fortsatte rasistenes grusomheter, massakre og torturer. Noen eksempler er grusomheten, massakrene og torturen i 1925 under MGLIMA motstanden, i 1946 under gruvestreiken i Johannesburg, i 1952 under ulydighetskampa, i 1960 under Sharpeville og Langa massakrene. Og de fortsetter i dag i Soweto og i andre steder i landet.

Det tredje stadiet går fra 1961 til 1976. I denne perioden har reformistiske og politiske ikke-volds metoder blitt forkasta av det afrikanske folket. Med andre ord så har Azanias folk gått over til de opprinnelige motstands metodene som ble anvendt mellom 1652 og 1906.

Det vil vi understreke her er at de massakrene som pågår nå i forbindelse med dagens opprør i Azania ikke er noen tilfældighet. Det er en fortsettelse av de massakrene som hvit herredømme har ført med seg i over 300 år.

ORGANISASJONENE VOKSER FRAM

Det er klart at all denne undertrykkinga medførte politisk bevissthet blant det afrikanske folket. Derfor ble den Afrikanske Nasjonale Kongressen ANC dannet i 1912. I 1921 kom Sør-Afrikas Kommunistiske Parti SAKP. I 1919 ble Forbundet for Arbeidere i Industri og Handel

danna. I 1936 ble den All-Afrikanske Konvensjonen dannet. Og til slutt endelig vokste den Pan Afrikanske Kongressen PAC i Azania fram i april 1959.

Rett etter danninga av PAC sa vår formann Mangaliso Sobukwe: «Vi står på terskelen til en ny historisk periode. Vi åpner nye veier og må bli skapere av historie».

Våre grunnleggende dokumenter slår klart fast den historiske rollen som PAC skal følge og i praksis følger.

Når vi er kommet så langt er det viktig å fortelle som den feilaktige rollen som blir spilt av Sør-Afrikas Kommunistiske Parti SAKP i kampen for å frigjøre landet vårt.

FEILA TIL SAKP

Dens rolle kan oppsummeres som følger:

1. I 1922 samarbeidet SAKP med datidas rasistregimet ved bare å ta opp interessene til de hvite arbeiderne. De så helt bort fra de svarte arbeiderne. Dette var et rasistisk standpunkt som et Marxist-Leninistisk parti aldri ville stått på.
2. I 1928 på Kominterns 6. kongress avviste SAKP en appell fra IV Stalin om at SAKP måtte arbeide for danninga av en Svart Republik i Azania.

Innholdet i denne appellen var at det afrikanske folket måtte gå i spissen for frigjøringskampen i landet vårt.

3. I 1950 da regimet gikk til forbud mot SAKP ga partiet opp kampen i stedet for å gå under jorda, noe ethvert marxist-leninistisk parti ville gjort under slike uvanlige forhold.

4. Dessuten, på grunn av ideologisk bankerott, ble SAKP avslørt når de hoppet over det nasjonal-demokratiske stadiet i kampen og gikk inn for en sosialistisk revolusjon, i en tid da forholdene i Azania ikke var modne for en sosialistisk revolusjon.

5. Sør-Afrikas Kommunistiske Parti hadde dessuten aldri noen grunnplansstøtte fra både svarte og hvite arbeidere og bønder, og i praksis ikke engang fra de vanlige massene av folket i Azania. Årsaken til dette var i hovedsak partiets feilaktige ideologiske grep om karakteren av frigjøringskampen i Azania.

6. På grunn av innflytelsen til SAKP innenfor ANC som partiet infiltrerte i 1950 straks det ble forbudt, ble motstandene mellom ANC som moderorganisasjon og ANC's ungdomsforbund ANCYL, så skjært på en betydelig del av ungdomsforbundets medlemmer brøt ut av ANC for å danne den

PAC fører kamp på stadiet til ein nasjonal demokratisk revolusjon, seier PACs representantar. E Cgobose er hovudansvarleg for

økonomi, sekretær for krigsmateriell og medlem av sentralkomiteen, medan V Mngaza er PAC sin representant i Europa. (Foto: William Mikkelsen)

Pan Afrikanske Kongressen i Azania, PAC, i april 1959.

Grunnlaget for disse motstandene var det faktum at ungdomsforbundet som brøt ut for å danne PAC hadde konsekvent stått for militante og positive aksjoner i ANC, noe som uunngåelig ville ført til væpna kamp, mens ANC fortsatt var overbevist om riktigheten av ei reformistisk linje med utgangspunkt i konstitusjonelle ikke-volds-metoder.

7. Det at PACs ideologiske linje, politikk og program for væpna kamp var riktig førte til at motstandene innenfor ANC ledelsen ble ytterligere skjært. Dette har resultert i at de åtte eldste og mest erfarne medlemmer av ANC brøt ut i desember 1975.

8. Til sist må vi nevne noe som er svært betydningsfullt. Sør-Afrikas Kommunistiske Parti har lenge vært og er fortsatt en nikkedokke for det revisjonistiske Sovjet Unionens Kommunistiske Parti, på samme måte som alle kommunistpartier hvils hovedstøtte er den imperialistiske supermakta Sovjet.

FOLKET MÅ SLOSS MOT REVISJONISMEN

Kamerater, vi har lært mye om revisjonismen gjennom det vi har erfart av SAKPa virksomhet i landet vårt, slik jeg nettopp har nevnt. Vi i PAC er overbevist om at det er en grunnleggende oppgave til alle kommunistparti (marxist-leninister) og nasjonale frigjøringsbevegelse å stå kraftig mot revisjonismen, og stå kraftig mot supermaks-hegemonismen til USA og Sovjet. Vi må være enda mer årvåkne overfor revisjonister fordi ved at de gir seg ut for å være marxister har de i praksis blitt sosialfascister. Her ligger faren. Vi må stole på folkeklassene. Vi må øke deres politiske bevissthet slik at de kan stole på seg sjøl for å beskytte sine egne interesser og stå fast i kampen mot supermaksene, hegemonismen og sosialfascismen.

MARXISMEN-LENINISMEN I LEDELSEN

PAC gikk under jorda i 1960, da alle politiske partier ble forbudt på grunn av Sharpeville og Langa massakrene, og har vært illegal siden da. Vi oppretta undergrunnsceller over hele landet, i byene, på gårdene, i gruvene og på landsbygda, for å fortsette kampen. Noen av våre

kadre gikk utenlands i 1964 for å danne en ekstern fløy i PAC for å sikre sambandet med den internasjonale proletere bevegelsen og for å bygge ut solidariteten med andre undertrykte folk og arbeidere i verden.

Det er faktisk riktig å konstatere at det er nå en viktig kjerne innen PAC som godtar marxismen-leninismen Mao Tseungs tenking. Og det som er svært betydningsfullt er at denne kjernen utgjør PACs nåværende ledelse.

Det er faktisk også riktig å si at PAC spiller en framtrekkende rolle i frigjøringskampen ved at den konsekvent fostrer folkeklassene politisk og ideologisk, og derved øker deres politiske bevissthet. Siden 1960 har metoden med politisering blitt gjennomført under jorda innenfor landet.

Som et resultat av dette konsekvente illegale arbeidet blant vårt folk har vi idag masseorganisasjoner som er sprunget ut og som i dette øyeblikk tar del i opprørene som finner sted i Azania.

PAC har drevet og driver fortsatt med å politisere massene for at det nåværende oppsvinget skal utvikle seg til en revolusjonær situasjon. Vi har et handlingsprogram, som vi setter ut i livet nå.

Hittil er over 300 mennesker blitt drept og over 2000 såret av John Vorsters fascistiske og rasistiske regime. Ca 5000 har vært arrestert og blir nå torturert i fengslene.

Kamerater, kampen fortsetter.

ENHETSFRONTEN

PAC var den første frigjøringsbevegelse som lanserte en appell for en enhetsfront av alle frigjøringsbevegelse og revolusjonære folk mot fienden, det rasistiske regimet. Vi har konsekvent sent ut denne appellen for en enhetsfront ved alle OAU konferanser og toppkonferanser. Dessverre har vi alltid mottatt et negativt svar fra ANC. Men heldigvis, i forbindelse med splittelsen i ANC som kulminerte med danninga av ei ny gruppe som heter African Nationalists - Afrikanske Nasjonalister - finnes det veldig positive tegn for enhet. Faktum er at denne gruppe og Enhetsbevegelsen (Unity movement) har tatt kontakt med oss som svar på vår appell om en enhetsfront, og diskusjonen pågår nå.

VEGEN FRAM

Kamerater! I Azania har spørsmålet vært stilt om forandringene vi søker kan oppnås på fredelig vis. For PAC er svaret NEI. Over tre hundre års ond fascistisk øvrighet kan ikke avskaffes pent og høflig. I årtier har rasistene brukt rå makt for å holde folket vårt nede. Vi kan ikke være så dumme at vi nå skulle vente at de gikk av frivillig. Og vi må ikke være så dumme at vi godtar noen av de lurerte finner på, som for eksempel danninga av de såkalte Bantustanene. Marionettelederne for disse bantustanene, som for eksempel Gatscha Buthelezi, Kayser Matanzima, farer Jordan rundt for å mobilisere vestlig kapital til sine bantustan.

Matanzima, Buthelezi og Mangope er opportunister av verste slag. De er forberedt på å selge sjel og kropp for personlige materielle fordeler.

PAC vil på det sterkeste avvise og fordømme bantustanene og deres marionetteledere.

PAC avviser og fordømmer de såkalte fredelige forhandlingene og avtaler mellom Kissinger, Vorster og Smith på den ene sida og de såkalte front statene (Zambia, Lesotho, Mocambique, Tanzania, Angola).

Folkene i Zimbabwe, Namibia og Azania må få lov til sjøl å avgjøre hva slags regjering de ønsker. De må kunne avgjøre sin egen framtid og skjønne uten utenlandsk innblanding.

Takk, kamerater.

Etter denne innleiinga heldt ein av innleiarane ein appell om Solidaritetsfondet for Azania, som skal ste folket i Azania heilt til kampen er vunen. «Vårt folk lever i djupaste naud. Det har kjempa og kjempar no med stort heltemot. Det har vært myrda og vert stadig myrda. Det vert torturert av fascistregimet med særst barbarisk metodar. Dette folket ville vere særst takknemlig for denne forma for solidaritet, og ville kjempe med større mot og vere meir utthalde med opprettinga av dette solidaritetsfondet».

Solidaritetsfondet skal på den eine sida nyttast til å produsere og distribuere trykksaker og litteratur som mellom anna har til føremål å auke det politiske medvetet og kampmorale hos massane. På den andre sida skal pengane nyttast til helsetasjonar, medisinar og førstehjelpstutry, transportmiddel, klær og elles hjelp til flyktningar og deira familier.

Pensumlistene på samfunnsfag grunnfag:

Kravene står fortsatt ved lag!

Lærerflertall i seksjons- og instituttråd stemte ned forslaget fra studentene

Studentene på samvit. grunnfag gikk på en forelesning den 23. sept. enstemmig inn for at aksjon med sikte på å endre fristen for innlevering av selvalgt pensum.

Den direkte bakgrunnen for dette var den heftige debatt både på lærergrunnet og blant studentene som ble satt i gang dagen før, og som resulterte i et brev til undervisningskonsulent- en. I dette brevet kunnegjorde et flertall av studentene at de ville nekte å levere inn sine selvalgte pensum til fristens utløp.

I brevet heter det bl.a.: «(...) Dersom selvalgt pensum fortrinnsvis skal være til dyrdypning innen det emneområde som studentene tar sikte på skrive sin eksamen oppgave i - som det står i det blå pensumhefte - er det nødvendig å opplyse om følgende: Forberedelse og pensumfastsettelse går hånd i hånd. (...) Svaret fra undervisningskonsulenten slo kort fast at dersom denne aksjonen ikke ble avløst, kunne (...) en ikke regne med å få gå opp til eksamen (...).»

Dette svaret, og det at aksjonen fra før av hadde et preg av hastverk, førte til at studentene på nytt tok opp hvilken retning og form aksjonen skulle få, og vedtok å levere inn sine pensum- lister samme dag som fristen løp ut, den 23. september.

Det enstemmige vedtaket fra grunnfagstudentene bestemte at saken skulle sendes videre til

seksjonsrådet for rene samfunnsfag med følgende krav:

- Avstand i tid mellom godkjenning av selvalgt pensum og oppgavetittel må bort!
- Dette må bli fast ordning f.o.m. neste år, men må også kunne gjøres gjeldende for inneværende semester!

I den skriftlige begrunnelsen heter det:

«Ettersom det selvalgte pensum skal ha en viss tilknytning til oppgavetema, synes vi det er naturlig at den nøyaktige utforming av dette skjer samtidig med eller kanskje helst litt etter at tittel/tema for oppgaven er fastlagt. Dette har vært umulig for store deler av årets kul, noe som har ført til at pensumlistene i stor grad er fylt ut etter bok- titlenes relevans til tenkt tema... Det ble også framsatt forslag om hvordan oppgavegodkjenning kunne gjennomføres for at studentene skulle få bedre tid til å velge selvalgte pensum, og det ble samtidig pekt på at hele opplegget for eksamensinnretning måtte revideres.

I seksjonsrådet sto lærerne og studentene mot hverandre med likt stemmetall. Formannens dobbeltstemme førte til at studentenes forslag ble nestemt. Studentrepresentantene i rådet hevder at hele behandlingen bar preg av forutinntatte stand- punkter og en lite samarbeidsvillig holdning fra lærernes side.

Seksjonsrådet sendte saken over til Instituttrådet.

Her ble saken tatt opp den 11. okt. med samme negative resultat for studentene. Instituttrådet fattet vedtak om at en komite bestående av lærergruppa skulle vurdere alle sider av forholdet mellom pensum og oppgave, samt «evalueringsformer i grunnfaget». Dette siste innebærer at eksamenformen vi nå har kan stå i fare for å bli forandret. Komiteen kunne også «samrå seg med studentene» hvis den fant grunn til det.

Instituttrådet vedtok dreier oppmerksomheten bort fra det som var studentenes opprinnelige krav, uten at disse er blitt imøtegått. Aksjonen krevde en koordinering av fristen for pen- suminnlevering og godkjenning av eksamen oppgaven, videre at dette måtte få konsekvenser for hele fagets oppbygning.

Instituttrådet vedtok snur saken på hodet ved å nedsette en komite som kanskje, kanskje ikke ender opp med en revidering av opplegget, uten at vi har noen som helst garanti for at aksjonens krav blir innfridd. I tillegg kan vi ikke vente noe resultat fra komiteen før ut i vårsemester 1977.

På bakgrunn av dette ser vi at aksjonen ikke har ført fram gjennom de parlamentariske kanalene. En hardere linje i aksjonen kunne kanskje gitt

Bio/Geo: Brudd på eksamensreglementet

I høst fikk en biologistudent på Gjennomgangshyget vite at hun hadde fått karakteren 3,9 på innføringskurset i biologi i vår, men at hun likevel ikke fikk bestått eksamen. Som kjent er alle karakterer fra 1,0 til og med 4,0 ståkarakterer, så dette måtte sjølsagt være fell. Hun klaget straks til eksamensinspektoren, og viste da til det særskilte reglementet som gjelder for eksamen på dette kurset. Det ble vedtatt i Undervisningsutvalget ved IBG den 3/10-75, og her sies

det:

«Det gis i alt 5 oppgaver: 1 fra hver av de 5 fagområder: zoologi, botanikk, cellebiologi, genetik og økologi. Alle oppgaver teller like mye ved sammenslåing, og karakteren regnes ut som det aritmetiske middeltall. En student bør kunne stå selv om en av oppgavene står til 6,0. Oppgavene bør være slik at de antyder en disposisjon av besvarelsen, være klart avgrenset og spesifikt knyttet til sitt fagområde.»

Av dette reglementet går det klart fram at det overordnede prinsipp ved karakterfastsettelsen skal være at enkeltkarakterene på hver oppgave skal telle likt, og den endelige karakteren skal være middeltallet av enkeltkarakterene. Det skulle ikke være grunn til å tvile på det. Da skulle det også være klart at hvis denne regelen i enkelte tilfelle ikke skal gjelde, da må det sies klart fra om hvilke tilfelle det er. Slik det er formulert, gir det implisitt adgang til ett unntak fra denne regelen, det er hvis en kandidat har 6,0 på to eller flere oppgaver. 6,0 gis som kjent bare på helt blanke oppgaver.

Ut fra dette skulle vi tro at vedkommende student hadde fått to 6,0, og derfor var blitt strøket. Men nei, hun hadde fått to delkarakterer omkring 4,5 (hun

Framhald neste side

andre resultater, men sannsynligvis i realiteten ført til en oppsplitting av studentene og en pulverisering av aksjonsgrunnet, nemlig full oppløsning blant studentene. Hadde aksjonen startet på et tidligere tidspunkt enn dagen for fristens utløp, og basert seg på en mer klar og gjennomdiskutert linje, ville det muligens vært grunnlag for å fortsette på en hardere linje.

Behandlingen av studentenes krav i de parlamentariske organene viser at studentene i realiteten har liten innflytelse, og at adm./lærerne har den reelle makten. Studentene bør derfor nå vurdere om det i det hele tatt har noen hensikt å være representert der, med den nåværende utforming av disse organer.

Øyvind Arntsen Stein E. Soleng

HVA ARBEIDER ARBEIDSUTVALGENE MED?

En av oppgavene Studentutvalget har sett som viktig i dette semesteret, har vært å blåse liv i Arbeidsutvalgene (AU)ene på de forskjellige byggene. Tidligere har disse ført en anonym tilværelse, og betydd lite som drivkraft på konkrete kampsaker hos studentene.

Studentavisen har derfor forsøkt å oppsummere arbeidet hittil i semesteret i AU'ene for språk og litteratur, samfunnsvitenskap og institutt for biologi/geologi.

Hvilke konkrete saker har dere jobbet med til nå i dette semesteret?

Institutt for språk og litteratur: AU ved ISL har hittil i høst arbeidet med følgende saker:

1. Telefonautomat i Brenn-bygget Vi kontaktet PLUT, som svarte at de i 1973 hadde bestilt en slik, og senere purret mange ganger. Men da Televerket prioriterer slike automater lavt, kan de først love oss en i 1979. Får håpe vi får lov til å ta den med oss til Breivik!
2. Lesesappler og kollokvier i Brenn-bygget. Her har vi en klar linje på at ikke noe av dette må tas til kontorplass, slik det har vært tanken kom fra administrasjonens side.
3. Værrdrillkautomat. Vi krever at Samskipnaden setter opp en slik i Brenn-bygget.
4. Kommunikasjon studentene/AU.

På et allmøte hadde vi en prinsipdiskusjon om AU's funksjon og om hvorfor så liten oppløsning. Vi kom til at studenter best vet altfor lite om AU. De få minimal informasjon når det begynner her, og ikke alle våger å møte opp på et allmøte - særlig ikke når de hører at de kan risikere å bli valgt inn i noe fordi det er så mye møter.

Vi ble enige om at vi må drive PR for AU, kanskje gi ut en intern avis på instituttet vårt og ellers gå

rundt til de forskjellige tag- grupper og informere. Vi ser det som meget viktig at alle studenter blir klar over at dette er deres Arbeidsutvalg, at det tar opp saker som angår oss alle i vår studiestituasjon.

Institutt for biologi/geologi: AU har arbeidet med to hovedsaker og noen få mindre interne saker. De to hovedsakene er disiplinærreglementet og en sak om urettferdig karaktergiving ved Innføringskurset i biologi. Begge disse sakene har vært oppe i instituttallmøter.

Resolusjonen om disiplinærreglementet ble enstemmig vedtatt, og avslutter med følgende konklusjon: «AU-møte ved institutt for biologi/geologi, 6. okt. 1976 tar avstand fra det forslag som er framsatt til nytt reglement for ordensforstyringer.»

Vi har også arbeidet en del med saken om den urettferdige karaktergivingen, der eksamenkommissjonen har strøket en kandidat tross i at denne oppnådde 3,9 til eksamen. I denne forbindelse har vi bl.a. gitt ut en løpeseddel. (Saken forøvrig er tatt opp et annet sted i avisen).

Institutt for samvit. En av de viktigste sakene vi har arbeidet med, er den såkalte pensumaksjonen på Samvit. grunnfag, som gjaldt kravet om å få utsatt fristen for innlevering av selvalgt pensum. Slik det nå er, skal litteraturliste for selvalgt pensum være innlevert i slutten av september, mens forslag til tekst for oppgavene er i slutten av oktober. Siden selvalgt pensum og oppgave henger sammen, mener vi disse fristene burde falle sammen. (Denne saken er forøvrig tatt opp et annet sted i avisen). Videre vil vi også arbeide med en totalkritikk av samvit. grunnfag, da det hersker en allmenn misnøye med dette blant studentene.

Vi har også vedtatt en del resolusjoner, bl.a. til støtte for kamper utenfor universitetet. Dette gjelder streiken blant Zinkenarbeiderne, der allmøtet vedtok enstemmig støtte. Videre har vi hatt oppe Søgnalstu- studentenes husleiestreik, og saken til rengjøringspersonalet her ved universitetet. Disiplinærreglementet har også vært diskutert, og det ble enstemmig avvist av allmøtet. Her må vi også diskutere aksjoner når det skal behandles i styret, og på rektormøtet.

Framover vil vi særlig ta opp Alstادهimutvalgets innstilling, som vi mener vil bli en av hovedsakene framover. Vi vil også ta opp seksjonsutvalgets funksjon og sammensetning.

Hvordan ser dere på SU's intensjoner om å gjøre AU'ene til virkelige redskaper i studentenes interessekamp?

På hvilken måte har det eventuelt lykket?

Institutt for språk og litteratur: Ut fra det vi tidligere sa om kommunikasjon mellom studentene og AU, setter vi et spørsmåls- tegn. Ved SU's intensjon om å la AU'ene bli reelle politiske organ ved instituttene. Hva politikk her betyr, er ikke nærmere definert, men vi er i tvil om det er riktig å sette politisk merkelapp på AU. Når vi prioriterer at AU skal være et organ for alle studentene, kan dette komme i konflikt med SU's linje. Det bør ikke bli slik at AU bare representerer studenter med et bestemt politisk syn.

Institutt for biologi/geologi: Vi mener å ha ivarettet dette ved å la oss velge på et helt klart program av politiske saker:

1. AU forlister seg til å ta opp og legge alle viktige saker som angår studentene ved IBG eller studentene ved UiT som helhet, fram for instituttallmøtet ved IBG.

AU forplikter seg til å følge opp og arbeide for å få gjennomført

de vedtakene som gjøres av studentflertallet på instituttall- møtet.

AU vil gå inn for at alle student- representanter i ulike råd, styret og utvalg ved IBG og for IBG ved UiT velges på denne platforma, og at de er bundet til studentene og instituttallmøtet på samme måte som AU.

I saker som angår alle studentene ved UiT vil AU følge opp de vedtak som gjøres av hovedall- møtet.

II. AU vil prioritere de ulike saker som hovedpunktene 1, 2 og 3 angir.

1. Studentenes faglige, økonomiske og sosiale forhold.

AU vil gå imot alle forandringer på fag og kurs som er i strid med studentflertallets interesser. Vi vil arbeide for å oppnå enhet med de ansatte i kamp mot at statens bevilgningspolitikk skal gå ut over studentene eller de ansatte. AU vil gå imot alle tiltak fra staten, enten direkte gjennom lånekassen eller indirekte gjennom samskipnaden, som betyr forverring av våre økonomiske kår. Vi vil også arbeide for bredest mulig oppløsning om disse kravene:

- 40% stipendandel
- Lånerenta ned på 74-nivå - 5 1/2%
- Fjern alle diskriminerende låneregler - stipend til alle borteboere
- Borteboerstipendet må dekke de reelle merutgiftene ved å bo borte.

AU vil også arbeide for å forbedre de sosiale forholdene på Gjennomgangshyget. Forelopig nevner vi saker som dusjer, kafé- automat, flere avissborden, større, eventuelt en til oppslags- tavle/veggavistavle. Vi vil gå imot ytterligere innskrenkning av lese- salspaser og kollokvierom, og undersøke muligheten for flere kollokvierom. Vi vil gå skarpt

imot interne disiplinærtiltak som f.eks. å gjøre studentene økonomisk ansvarlig for laboratorie- utstyr, og også gå imot forsøk på å innføre det vidtrekkende disiplinærreglementet som er foreslått.

AU vil følge opp fagkritikk- seminaret fra i vår, om mulig arrangere et nytt, bygd på erfaringene fra i vår.

2. Studentene og det arbeidende folket.

Vi vil arbeide for å utvikle enheten mellom studentene og det arbeidende folket, og arbeide for aktiv støtte til rettferdige kamper som arbeidsfolk fører.

3. Studentene og den anti- imperialistiske kampen. Vi vil arbeide for å øke forståelsen for og solidariteten med den kampen verdens undertrykte folk fører mot all imperialisme og undertrykking.

Institutt for samvit. Vårt AU er ikke valgt på noen politisk platform. Imidlertid mener jeg personlig at vi bør diskutere Progressiv Front sin platform, og eventuelt slutte oss til den som grunnlag for arbeidet vårt. Dette er imidlertid ikke diskutert med resten av AU'et.

De sakene som vi til nå har arbeidet med, og som jeg tidligere har nevnt, mener jeg viser at vi langt på vei har lykket i å bli et redskap i studentenes interesse- kamp, og ikke bare et admini- strativt sandpastsforingsorgan slik AU'ene fungerte for.

Dette har også gitt seg konkret utslag i et adskillig bedre fram- møte på allmøtene våre. Siste gang var det flere tilstede enn det noen gang har vært - nettopp fordi de sakene som ble tatt opp var av aktuell politisk interesse for studentene. Men det er selv- følgelig viktig at fram møtet også øker i tiden som kommer.

SAMSKIPNADEN MED N

Prestvann: MER SOMMERHOTELL ENN STUDENTBY!

Studentavisa har hatt en prat med en av leieboerne på Prestvann studentheim. Ho vil helst slippe å stå fram med navn, men redaksjonen kan borge for at ho ikkje står aleine med disse synspunkta. Vi ville først høre litt om resepsjonstjenesten og innsparringsforslaget der.

- Idag har vi resepsjonstjeneste fra kl 8 til 22 på hverdager og fra 8 til 14 på lørdager. Dette har Samskipnaden foreslått redusert til 7 timer på hverdager og stengt lørdager. Det betyr altså at det blir umulig å få f.eks. inngående telefoner om ettermiddagen og kvelden - altså den tida det stort sett er folk her. Posten må hentes før 4, vi vil ikkje kunne nyttiggjøre oss tilbud som TV-rom, brus- og sigarett-automat og avissalg. Og ukjente folk som kommer på besøk, har ingen til å rettlede seg. Vi må altså vere hjemme om formiddagen for å bruke servicen vi betaler for, - og enda klager Holt over at studentene sitter for lite på lesesalen.

- Nedskjæringa blir altså til det halve. Fins det økonomiske overlag over dette?

- I tall utgjør dette halvparten, men i praksis blir reduksjonen større, ettersom de skjærer ned på servicen den tida vi har mest bruk for den. I kroner og øre utgjør rasjonaliseringa 15 kroner pr. enhet. Det blir altså husleieøkning på det beløpet.

- På Storskogåsen må de klare seg uten det servicetilbudet dere har, og enda betale samme høye leia? - Det er klart urettferdig, men det må ikkje medføre at standarden her reduseres. Enten må standarden deres opp, eller leiene ned.

- Du har ei datter på tre år, hvordan er studentbyen her utfra et barnevennlig synspunkt?

- Det står skralt til. Et eksempel er at de enda ikkje har fått tetta igjen de svære sprekkene under trappene. De er store nok til at ungene kan krype inn under, og i vårløysinga blir det fullt av vatn under der, så en kan jo tenke seg konsekvensene....

For ei tid sia hadde forresten noen unger bygd et heilt lite hus under ei av blokkene, og en dag lagde de bål.

- Leikeplasser?

- De består stort sett av sandkasser uten sand. Det fantes et par husker og ei sklie som var inngjerda, men dette blei fjerna før sommeren. Det skulle vel ikkje skjemma ut turistene. I det heile virker det som om heile studentheimen er mer konstruert med tanke på de to-tre turismånedene enn på studentene som skal bo her resten av året. Og sommerhotellet har ikkje problemer med bevilgninger heller, viser det seg.

- På Storskogåsen har det vært en del bråk om vaskemaskinene, hvordan er det med dette hos dere?

- Ja, i blokk der jeg bor, er vi 59 mennesker som skal dele én vaskemaskin. Det medfører at vi har vaskelister som begynner i 5-tida om morgenen. Og med myntapparat på som nå, vilte det ikkje koste Samskipnaden noe å kjøpe flere. De betaler seg jo i løpet av et år. For tida er apparatene rein profit. Ei anna sak er at det verken finnes utslagsvask eller kar for vask av matter og slikt. Vi kan lure på om det egentlig har vært tanken at folk skal bo her på heilårsbasis.

- Ingen lyspunkter i tilværelsen? - Jo, ifjor host kom det opp lykestolper her ute-foran blokkene. Det har bare ikkje vært lys i dem sia første kvelden....

Studentrepresentant Steinar Nilsen AUKA HUSLEIGE OG DUBLETT PÅ SAMSKIPNADENS 1976 - Halve leigeauka går til st

Husleigestreiken ifjor hadde som resultat ein avtale om auke i leigene ut 1976. Ved nyttår går avtalen ut - og etter eit framlegg frå administrasjonen i Studentsamfundet (SSTØ) skal vanlege hyblar på Prestvann og Storskogåsen koste 325 til 340 kroner. Frå 1. juli vert det så ytterlegare auka på hyblane. Med det atterhald at dette er eit framlegg som er handsama av styret, presenterer vi her det leigealtet som «ligger nærmest opp til den profil av prisene administrasjonen ønsker å gå inn for i minimal prisøkning

	no	tilrådd auke (frå 1.7.)
Standardhybel	325 kr	+15 (frå 1.1) og +25 (frå 1.7) = 365 kr
Hybel i Breivika	255 kr	+25 kr = 280 kr
Standarddublett	640 kr	+50 kr = 690 kr
Dublett i Breivika	510 kr	+50 kr = 560 kr
Toroms familieleil.	665 kr	+55 kr = 720 kr
Treroms familieleil.	740 kr	+60 kr = 800 kr
Hybelleilighet	590 kr	+50 kr = 640 kr

Studentavisa har hatt ein samtale med Steinar Nilsen som det siste året har vore studentane sine einaste representant i Samskipnadsstyret.

«INFLASJONSJUSTERING» ELLER PRISAUKE?

- Kva grunnri administrasjonen framlegget med?

- Dei seier at prisane må vere i samsvar med utgiftene, og at dei lyt kome opp på det dei meiner er eit «rimelige» nivå. Ifølge kontorsjef Kaldhol er det forresten ikkje tale om prisauke i det heile, berre om inflasjonsjusteringar.

Samtidig held dei ikkje lovnaden frå husleigestreiken, om at leigene og bortebruarstipendet skulle vere på same nivå. KUDs stipendeforslag inneber ei auke i stipendet til 340 kroner månaden. Eg kan her nemne at det primære kravet vårt er at bortebruarstipendet skal dekke alle meirutgiftene ved å bu borte frå heimen, ifølge Statistisk Sentralbyrå er 720 kroner - altså det dobbelte av i dag.

- Etter reglementet skal Samskipnaden må ivareta studentane sine økonomiske interesser. Korleis vurderer du sjansene for at styret skal ta dette alvorleg, og gå mot framlegget?

- Med det noverande styret er sjansane lik null. Vi har to krav: For det første må statsstikkottet til SSTØ aukast. Idag får alle samskipnadane i landet ei fellespott som fordelest etter studenttalet. Tromsø som er i ein oppbyggingsfase står dermed ekstra svakt. Det burde vere sjølvsgitt at styret nekta å gå med på dagens ordning, men det skjer ikkje.

Krav nummer to gjeld den interne disponeringa.

- Vil det seie at du kan vise til feildisponeringar i budsjettframlegget?

- Prisauken skal gi ei meirinntekt på omlag 130000 kroner. Samfundets skal styremedlemene ha honorar for 45000 kr, og elles kan styret utan vidare heve bilgodtgjersla til kontorsjefen og økonomisjefen. Dette to et aleine opp halve auke. Eg kjem til å røyste mot, og subsidiært krevje at studentane sitt møtehonorar vert brukt til studentsosiale tiltak. Men løysinga på problemet ligg ikkje eigentleg i sjølve budsjettet som på mange punkt er sær tynt, men i større tilskott frå staten.

HØGARE LEIGE - LAGARE STANDARD

- Vil dei eventuelle prisaukene føre til at resepsjonstjenesta på Prestvann kan halde fram ubeskore (sjå intervju om dette)?

- Nei, enda om det skal vere såkalla «frie droftingar» med leigebruarutvalet om serviceordninga på Prestvann, set Kaldhol & co opp eit budsjettframlegg som inneber 30000 kroner i reduksjon, altså sju timers resepsjonstjeneste - og det før droftingane er starta!

Kor skal pengane takas frå om resultatet vert eit anna, eller om leigebruarane står på kravet om fortsatt full teneste? Jo, då må leigene opp med ytterlegare 15 kr pr. eining, altså til 380 kr for hyblar.

- Prestvann og Storskogåsen er sette opp med like høge leiger, enda om tilbodet på Prestvann er

betre. Er ikkje dette ei subsidierting?

- Det betyr først og framst at dei som bur på Storskogåsen betalar for mykje. Men det finst ikkje grunnlag for å seie at Storskogåsbuarane subsidiierer Prestvann. Med like stor rett kan vi seie at det er administrasjonen som nyt godt av subsidiane. Det rette kravet må vere at det blir like høg standard begge stadane, eller at leiga motsvarar standarden.

Eit anna eksempel på samme argumenttypen er det når tilskott til barnehageprovisioriet på Storskogåsen ikkje er med på budsjettframlegget, men - heiter det - at dette kan rettast på ved å heve semesteravgifta frå 60 til 80 kr.

DIREKTØR KALDHOL?

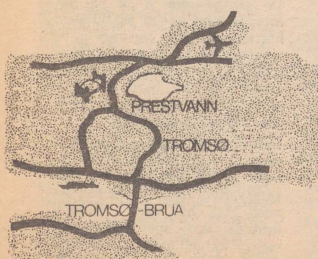
- Rykta går om ei omstrukturering av Samskipnaden?

- Ja, ifølge Aistadheimutvalet (NOU 76:33) skal all utdanning etter ungdomsskolen inn under samskipnadsordninga. Forebyggingstil dette er tydelegvis i gong allereie, ettersom SSTØ har sett med eit utval til å reviderer stillingsnamna og lønnsnivået i administrasjonen. No skal Kaldhol verte «direktør» både for studentbyane våre og for lærarskolehyblane og meir til, og vel med dertil høyrande lønsauke. Og den finst det nok budsjettdekning for.

- Før jul ifjor vedtok hovudallmøtet å trekke studentrepresentantane frå styret i SSTØ. Du vart sittande att for å «ikke generalane i korta» og for å halde på retten til å anke vedtak inn for departementet, og på den måten trenere forverringstilfatta. På siste hovudallmøtet vart det vald fullt hus igjen. Kvifor ei slik kuvending?

SOV GODT PÅ PRESTVANN

sommerhotellet med de laveste prisene i Tromsø

Prestvann Turist heim

TELEFON (083) 86486

HVEM SOVER GODT?

FORVERRINGSTILTAK

LAGARE SERVICE PROGRAM

Arnar og bilgodtgjersle

- I eit organ der det skjer så mykje av betydning for studentane, må det vere feil å la ein person utarbeide rett politikk - både før og under møtene. Det er både for stort ansvar og for mykje arbeid. Samtidig er det viktig å sitte fleire på møtene så vi kan støtte kvarandre og betre få fram ei rett line.

- Har du døme på at styret har fungert reaksjonært i andre samanhengar enn budsjett-saker?

NEKTAR PROTOKOLLASJONAR

- Ja, det finst i fleng. Til dømes skal studentutvalet kvart år fordele ein sekkepost til studentaktivitetar, men fordelinga skal etterprøvast av styret. Dette resulterte i år i av USV ikkje fikk bevilgning pga ein formallitet - det mangla ei underskrift. Og Progressiv Front fikk ingenting, avdi det umogleg kunne vere Samskipnadens si oppgåve å stø organisasjonar som, vil motarbeide han. Altså avslag på reint politisk grunnlag!! I det heile

Steinar Nilsen: No heiter det ikkje prisauke lenger, no heiter det «inflasjonsjustering».

nektar styret å gi konsesjonar til studentane, i sommar fikk vi ikkje eingong uttale oss om neste møtedato. I det siste er eg jamvel nektet å få protokolltilførsler. Styrefleirtalet vil ikkje ha protokollen sin besudla med slikt, og aviser tilførslen fordi dei er «usamde» i innhaldet.

- Og dette skjer i det styret til den organisasjonen som no eingong skal tene studentane sine interesser og bygger på studentane. Ja, jamvel etter det mest borgarlege mål, må dette vere eit duglaust styre. I dei to åra og har vore med, har det ikkje hatt ein einaste realdiskusjon om framtidig utbygging av studentbustadar, barnehagar, Unibok, osv. Det er dette som er styret sine viktigaste oppgåver, og dei har det svikt totalt. Idag finst ingen planar for framtidig utbygging. Berre det er grunn nok til å slå fast at styret ikkje løysar oppgåvene sine. Styret lyt suspenderast.

Studentane på Storskogåsen:

Nei til auka boutgifter!

Krev myntapparata på vaskemaskinane fjerna

I september sette Samskipnaden opp myntautomatar på vaskemaskinane på Storskogåsen. Dette vart gjort utan at leigebuarutvalet vart kontakta, og skjedd elles over hovudet på leigebuarane.

Høve til gratis vask har vore sett på som ein del av servicetilbod, og rekna som inkludert i husleiga. Leigebuarane på Storskogåsen betalar same husleiga som folk på Prestvann, trass i at det på Storskogåsen er ein klårt lågare servicestandard. Dersom husleiga skal vera i samsvar med standarden, er husleiga på Storskogåsen for høg, noko som vart uttrykt ved at studentboligane på Storskogåsen faktisk vart drivne med overskot. Grunnen til dette er at leigebuarane betalar for,

men altså manglar:

- Resepsjonsteneste

- Vasking av fellesrom

- Regelmessig vaktmeistersteneste
Dette vil seia at leigebuarane på Storskogåsen betalar omlag 60 kroner meir pr. eining i månaden enn leigebuarane på Prestvann gjør.

Spesielt familiane vert hårdt ramma av desse nye utgiftene. Folk med ungar må rekna med inntil 4 gonger klesvask i veka. Når dette no kostar 3 kr pr. vask, vert det ei meirutgift på omlag 50 kr. I månaden, og for eit år vert det då 500 kr. For einsele kan ein rekna med ei meirutgift på 10 kr. i månaden.

Leigebuarutvalet på Storskogåsen 23.09.76 vedtok einstemmig ein resolusjon som kravde at myntautomatene vart fjerna. Resolusjonen inneheldt mellom anna følgjande:

«Vi ser det nærmost som ein provokasjon mot beboerne på Storskogåsen når nå muligheten

til å vaske gjeres avhengig av nye innbetalingar». VI FORLANGER AT SAMSKIPNADEN FJERNER AUTOMATANE STRAKS Dersom ikkje dette vert gjort, vil leigebuarane på Storskogåsen vurdere å nytte andre midlar for å syna at dette er noko del nekter å godta.

Vidare heiter det i resolusjonen: «Vi støtter fullt ut beboerne på Prestvann sitt krav om å beholde den nåverende servicestandard». På det same leigebuarutvalet på Storskogåsen vart det einstemmig vedteke å gjennomføra ein underskriftsaksjon for leigebuarane sine krav. Denne er no gjennomført, og oppslutninga var 100%. Resolusjonen og underskriftene er sendt til styret i Samskipnaden. Ein vonar saka vil verta teke opp på neste styremøte.

Barnehagenemnda protesterer

Redusert resepsjonsteneste på Prestvann vil som nemnt medføre at leigebuarane ikkje får inngående telefonar om ettermiddagen og kvelden. Maurtua barnehage og kvelden. Maurtua barnehage som ligg ved studentbyen, har sin telefon knytta til same sentralbordet, og det vert derfor ikkje

mogleg å ringe dit heller utanom resepsjonstida. Barnehagen har opent frå 0730 til 1630, mens planen er at sentralbordet skal betjenast berre 7 timar dagleg.

Den kommunale barnehagenemnda har handsama saka, og

fatta eit skarpt vedtak der ho seier m.a. at ho «anser det som direkte uansvarlig og uakseptabelt dersom Maurtua Dagheim blir uten inn- og utgående telefonlinje i åpningstida».

POLITISK SENSUR

På anna stad i avisa finn du ei utlysing av midlar til støtte for studentaktivitetar. Som du ser kan sekkeposten brukast til bl.a. politiske og faglege studentlag. Og gjennom åra har da også bevilgning blitt gitt til så ulike forhold som Studentprestrådet, Historisk klubb og Studentenes Undervannsklubb. Studentersamfunnet er og gitt årlege midlar av dette.

Ved siste tildeling skjedde imidlertid noko nytt: Styret i Samskipnaden skal nemleg godkjenne løyvingene som Student-

utvalet gjør. Fleire vart stoppa av formelle grunnar: USV sin søknad mangla underskrift, Kvinnefronten på Universitetet måtte prove at dei hadde hovudsakleg studentar som medlemmer. Det verste er imidlertid handsaminga av Progressiv Front sin søknad. Her heiter det i saksførelaget: «Progressiv Fronts uttalte målsetting er av ein slik art at en må stille spørsmål om det skal vere Samskipnadens oppgåve å stille midler til disposisjon for slike formål. Rene interesseorganisasjonar av denne art bør

vel vere sjølffinansierende». Målsettinga til frinten er å arbeide med studentane sin interessekamp.

Når styret på slikt grunnlag avslår å løyve midlar til Progressiv Front, er det reinhekle politisk sensur. At det spest på med formelle argument, er berre eit råd til studentane om å gjøre seg flid med alle slike detaljar.

Alle organisasjonar og lag ved Universitetet lyt protestere mot dette vedtaket.

OVERGANGER

BARNEHAGE...

(med valgt ledelse) mot kristen formålsparagraf. Organisasjonene ble oppfordret til å gi hverandre gjensidig støtte. Kravet om kortere arbeidstid til småbarnsforeldre ble anbefalt reist gjennom fagforeninger o.l.

På møtet ble det valgt et styre bestående av 7 personer. Disse ble gitt anledning til å supplere seg sjøl til neste allmøte. Videre fikk styret disse retningslinjene for arbeidet framover:

Holdt pressekonferanse etter stiftelsesmøtet.

Starte underskriftsaksjon m/ liste påtrykt parolegrunnlaget.

Holdt åpent diskusjonsmøte med de politiske partier.

Arrangere demonstrasjon utenfor bystyret når dette behandler forslaget om graderte satsar

Samle informasjon om barnehagesituasjonen i Tromsø.

Utarbeide forslag til løsning av

aksjonens økonomi. (På møtet ble det samla inn ca. 450 kr. til aksjonen)

Spredt propaganda om barnehageaksjonen.

Videre la interimstyret fram forslag til vedtak. Disse ble ikke diskutert, men det valgte styret ble pålagt å legge fram forslagene til diskusjon på allmøte så snart som mulig.

Bli med å bygg ut barnehageaksjonen! Dersom aksjonen blir bred og kraftig må kommunen ta krava alvorlig.

DEN RØDE

- Min sønn blir mer og mer lik sin mor for hver dag som går, så en far. Nå har han også fått hennes røde hår.

- Men det har han da alltid hatt.

- Ja, men ikke hans mor.

fram. Hvordan kunne det være feil hvis den er i samsvar med gjeldende reglement? Nok et «argument» som de har rettet mot studentenes krav er at det er så vanskelig og vilkårlig å sette karakterene mellom 4.1 og 6.0, det kan like gjerne bli 4.5 som 5.5, derfor er det feil å forlange at disse karakterene skal legges til grunn for den endelige karakteren! Det er jo trygt å vite når de samme folkene i neste åndedrag går inn for at hvis en student har to besvarelses til stryk (mellom 4.1 og 6.0), skal en legge 0.5 til middelkarakteren for å fastsette den endelige karakteren. Foruten at dette er i strid med det at oppgavene skal telle likt, er det like tilfredsstillende så lenge lærerne sier at de setter karakterene mellom 4.1 og 6.0 helt vilkårlig.

Saken har altså to sider som gjør det svært viktig for studentene å kjempe for en rettfærdig avgjørelse. For det første er det svært stor betydning for den det gjelder at en rettfærdig avgjørelse kommer så raskt som mulig. Det

kurset det her er snakk om, er et 15-vektallskurs, tilsvarende halvtannet semesters arbeid, og det er ikke bare å ta det opp igjen ved siden av andre kurs. Og for det andre skjøner vi at denne saken har fått en prinsipiell side, skal lærerne være fritatt fra å følge reglementet de måtte være uenige i, og skal vi bare godta at de vurderer eksamenbesvarelses helt vilkårlig.

Arbeidsutvalget på Gjennomgangsbygget (IBG) har fra første stund prioritert denne saken høyt. Og siden den kom opp, har eksaminasjonsinspeksjonen sagt at en annen student er strøket med karakteren 3.5! Torsdag den 14/10 var klagen fra den første studenten opppe til behandling i Universitetsstyret, men vi fikk den utsatt til det forelå uttalelse fra undervisningsutvalget og instituttrådet. Og den 15/10 var den opppe i undervisningsutvalget hos oss. Her ble det vedtatt med 7 mot 1 stemme en støtte til kravet om godkjenning av eksamen og en avstandstaken til lærernes tolkning av reglementet. Vi har

støtte hos store deler av lærerpersonalet, og det overveidende flertallet av studentene støtter kravet om godkjenning av eksamen. AU skal nå starte en underskriftsaksjon på IBG for saken igjen skal opp i styret, og vi vil prøve å få igang aksjonen på de andre instituttene. Bare en stor opinion kan få styret til å gå imot den personlige vurderinga fra de autoritære lærerne, en av disse er til og med prorektor på Universitetet. Vi vurderer også å gå til mer vidtrekkende aksjoner hvis det skulle bli nødvendig for å presse fram en riktig avgjørelse.

FULL STØTTE TIL KRAVET OM GODKJENNING AV EKSAMEN MED KARAKTEREN 3.9 OG 3.5!

GÅ I MOT DETTE SIMPLE ANGREPET PÅ VARE RETTIGHETER, REGLEMENTET SKAL FØLGES!

AU/IBG.

Landsstyremøte i NSU

Lørdag 9/10 1976 var det landsstyremøte i NSU. På dagsorden sto en god del saker, de fleste ganske uvesentlige bortsett fra Statsbudsjettet, valgordninga og Berufsverbot. På forslag fra representantene fra Progressiv Front Oslo og Tromsø ble 6 saker tilføyd. 1. NSU skal lede en underskriftskampanje for å få nazi-ektor Hoas ut av skolen. 2. Støtteresolusjon og bevilgning av 10 000 kroner til Nordzinkarbeiderne. 3. Disiplinærreglementet. 4. «Biologi-aksjon» i Oslo. 5. Bevilgning av 100 kr til støtteannonse for PAC. 6. Kritikk av NSU-ledelsen for at de nektet å stille innleder til møtet om interessekamp i Studentersamfunnet i Tromsø.

HOAS UT AV SKOLEN

Forslaget om en underskriftsaksjon for å få Hoas ut av skolen ble vedtatt, bare to var avholdende. NSU-ledelsen og DKSF begynte på en diskusjon om hvorvidt parola «Forby Norsk Front» burde være med, men denne diskusjonen ble avvist. DKSF forlangte å få protokollført at de mente parola burde utelates.

STØTTE TIL NORDZINKSTREIKEN

Støtteresolusjonen til Nordzinkarbeiderne ble også vedtatt, men NSU-lederne gikk imot P.F. sitt forslag om å ta 10 000 kr fra budsjettposten «kompensasjon til au-medlemmer» for å gi dette til de streikende arbeiderne. For å sitte som representanter for studentene får AU-medlemmene feite honorarer, og P.F. mener at forholdet mellom de pengene som utbeholdes til ledende folk i NSU, og det som bevilges eksternt er skeivt. AU-medlemmene ville ikke ta av pampelønna si for å bevilge penger til Nordzinkarbeiderne, istedet foreslo de at hver av deltagerne på møtet skulle gi 10 kr hver til streiken og at delegatgruppene kunne bevilge en sum fra sine budsjett hvis de ville!

DISIPLINÆRREGLEMENTET

Under behandlinga av disiplinærreglementet viste NSU-ledelsen først uvilje mot å ta det inn på dagsorden. De mente at saka hadde vært oppe flere ganger før i NSU. P.F. representanten som ville ha saka inn på dagsorden, påpekte da at denne

saka er så alvorlig at den burde behandles grundig. P.F. hadde et klart og fyldig resolusjonsforslag, som avviste disiplinærreglementet og fremholder at det eneste som trengs er en lov som sikrer at eksamen foregår på lovlign vis og at eksamensfusker fører til annullasjon av eksamen. AU i NSU fremmet sitt vedtak fra AU-møtet 7. oktober 1976 som resolusjon. Dette vedtaket er svært forsiktig formulert og det tar bare avstand fra disiplinærreglementet, det avviste det ikke. P.F. sitt forslag fikk bare 3 stemmer og ble ikke vedtatt. AU sitt resolusjonsforslag gikk igjennom med 8 stemmer, og det ble vedtatt at resolusjonen skal overbringes rektor ved Universitetet i Trondheim den dagen saka skal behandles av rektormøtet.

STØTTE TIL PAC

100 kr til støtteannonse for PAC ble på nytt avvist av NSU-ledelsen. Deres begrunnelse var at de anså ikke de to representantene for PAC som var her i Norge for å være representative for PAC! Dette mener P.F. er en tynn begrunnelse. Det som er tilfelle er at NSU-ledelsen ikke kan svele at PAC ikke støtter seg på Sovjet, men tvert imot har en klar analyse om at frigjøringskrigen i Sør-Afrika er deres egen sak. P.F. protesterte kraftig mot NSU-ledelsen si behandling av representantene for en frigjøringsbevegelse, men NSU-lederne var ikke villig å ta protesten til følge. De fremmet istedet, og fikk igjennom, en dårlig og generell resolusjon om Sør-Afrika.

KRIKTIK AV NSU-LEDELSEN

Kritikken fra delgatene fra Tromsø mot NSU-ledelsen for at de nektet å stille innleder på Studentersamfunnet i Tromsø ble også avvist. De som skal være studentene sine representanter nektet å rette seg etter studentenes krav. Vedtaket på Hovedallmøtet for studentene i Tromsø 16/9 om at vi krever at NSU stiller innleder ble altså suverent oversett. Begrunnelsen deres gikk på at Studentersamfunnet i Tromsø ikke er representativt, siden USV boikotter Studentersamfunnet. Det er helt tydelig at NSU-ledelsen lar sine egne partihensyn gå foran studentenes interesse! I denne

saken, som så ofte ellers, går NSU-ledelsen og DKSF hand i hand. På et spørsmål om NSU også ville nekte å stille innleder hvis DKSF boikotter Studentersamfunnet, svarte de bekræftende. Dette svaret ble mottatt med applaus fra DKSF.

BIOLOGIAKSJONEN

«Biologiaksjonen» i Oslo, Biologi Hovedfag i Oslo skal lukkes. Dette er ei sak som har vært mye diskutert blant studentene i Oslo, og det er stor motstand mot at biologi hovedfag blir et lukket studium. Det ble vedtatt på møtet at NSU skal utarbeide papirer på denne saken, som så skal spres til alle universitetene.

Statsbudsjettbehandlinga ble utsatt. Det ble vedtatt at NSU skal spre det konkrete innholdet av meldinga, slik at folk får satt seg skikkelig inn i saka før den behandles.

VALGORDNING, - LOV OM UNIVERSTITETENES STYRINGSSTRUKTUR

NSU-ledelsen var her pånytt ute for å lede diskusjonen på avveier. Saka går i kortheit ut på at det er fremmet et lovforslag som sier at Departementet skal etter forslag fra Kollegiene ved Universitetene fastsette hvordan studentene velger sine representanter. Det foreslås forbud mot allmøtvalg, forbud mot flertallsvalg, fjerning av enkeltmannskretser med overgang til større kretser og forbud mot tilbakekallingsretten av en tillitsvalgt. Det vil si at det vil bli umulig å føre en demokratisk kontroll med den valgte representant.

Sentralt for både valgordningslova og disiplinærreglementet er at de vil føre til en knebling av studentene, frata dem alle demokratiske rettigheter og gi universitetsledelsen og KUD en sterk faglig og politisk kontroll. Istedefor å ta for seg hovedsaken, det at vi studentert ikke lenger skal få bestemme selv hvordan vi skal velge våre representanter, så ble diskusjonen å gå på for eller imot allmøtevalg/urnevalg.

BERUFSVERBOT

Her ble det vedtatt en resolusjon, som oppfordrer den norske regjering til å kontakte den tyske regjering for å få fjernet Berufsverbot. Denne resolusjonen ble etter en del endringer enstemmig vedtatt.

HVORDAN FUNGERER NSU?

En del av disse eksemplene viser at NSU-ledelsen i dag ikke tjener studentmassene sine interesser, og at de av pumper som lever av å skulle være våre tillitsfolk. NSU fungerer i dag som ei byråkratisk papirmølle, og ikke som det studentene trenger nå, en kamporganisasjon. Skal vi kunne slå tilbake alle de angrepene som staten retter mot oss, må vi ha en sterk og slagkraftig organisasjon som kan fungere ledende i kampen! De eneste i dag som fører en aktiv kamp mot staten sine forverringstiltak, er Progressiv Front, og det er derfor viktig at flest mulig slutter opp om Progressiv Front, slik at fronten kan bli så sterk som mulig!

Representant fra NSU/Delegatgruppa, Tromsø.

Kroppen er den bagasjen vi må bære på gjennom livet. Jo mer overflødig bagasje, desto kortere tur.

A.G.

VELFERD FOR ELEVER OG STUDENTER

«Utvalg til å utrede behovet for og organiseringen av velferdstiltak for ungdom under utdanning» (Aldadheimutvalget) ble vedtatt opprettet ved kongelig resolusjon av 24.8. 1973.

Utvalget har betraktet velferdstilbudet som en del av utdanningstilbudet sett under ett, på linje med studiefinansieringen og selve undervisningen. Velferdstilbudet skal gi ungdom under utdanning de sosiale og kulturelle vilkår og bidra til å skape de utdanningsmessige og økonomiske forhold, som er nødvendig for en effektiv og trygg studietilstand og et miljø som virker til menneskelig vekst og trivsel. Velferdsbehovet omfatter boliger, matservering, fysisk og psykisk helsevern, barnehager, idrettsstiltak, kulturtilbud, rådgivningstjeneste, tilgang på læremidler og tilgang på varer og service tjenester av forskjellig slag.

Utvalget erkjenner her to hovedprinsipper for velferdsorganiseringa:

- Det er Staten som har ansvaret for utdanninga gjennom undervisningstilbudene, studiefinansieringa og velferdstilbudene.

- Velferdstilbudet skal gjelde for all ungdom under utdanning (gymnas, yrkesskole... og høyere utdanning).

Det første prinsippet er noe vi i lang tid har kjempet for å få gjennomført, og vi bør utvilsomt også kjempe for det siste.

Utvalget slår fast at:

Det velferdstilbudet som allerede er etablert, er meget ujevnt fordelt på de ulike grupper av elever og studenter avhengig av hva slags skoleslag de går i og hvor i landet skolene ligger.

Så kommer det noe som er viktig for allerede etablerte samskipnader og velferdstilbud:

Utvalget har sett det som sin viktigste oppgave å foreslå ordninger som kan jevne ut denne forskjellsbehandling.

For Tromsø vedkommende vil dette si at de hyblene lærerskolen, sykepleieskolen og studentsamskipnaden disponerer også vil bli

fordelt blant de andre skolene (gymnas, yrkes-, maritim-, stuer- og kokke-, handeisskolen, osv.). På den måten kan Staten si at alle skolene har hybler til disposisjon. Utvalget har kommet fram til at det i 1974 var behov for over 1600 hybelenheter.

På større skolesentra skal alle skolene inn under samme samskipnad, for Oslo vil dette si en svar institusjon med tilsammen 50 000 medlemmer.

Når det gjelder finansieringa av det totale velferdsbehov har utvalget kommet fram til at staten må yte et tilskudd på 1,4 milliarder til hybler for å få dekket behovet for 1974. Dette har de tenkt å gjøre i løpet av 15 år med et tilskudd på 95 mill. pr. år. I tillegg kommer tilskudd til andre velferdstiltak med over 31 mill. pr. år.

Det er fylkeskommunen som har ansvaret for gjennomføringen av velferdstiltakene. Denne får tilskudd fra staten.

På hvert større skolested opprettes et elev og studentting. Dette blir valgt ved urnevalg, dvs. at hovedallmøte kun blir et debattforum og at kandidater som stiller til valg kun må drive sin valgpropaganda gjennom

vegavviser og løpesedler og ikke gjennom åpen konfrontasjon framfor velgerne. Forholdstall- valg skal sikre at ulike fraksjoner blant velgerne skal avspeiles blant representantene som velges.

Det skal ikke være anledning til å binde mandatet og heller ikke i følge flertallet å tilbakekalle representanter.

Elev og Studenttingets oppgave består i

a) å samarbeide med fylkeskommunen om gjennomføringen av velferdstiltakene

b) å velge representanter til elev og student samskipnadsorganer

c) å drøfte og eventuelt uttale seg om spørsmål som angår samskipnaden eller dens virksomhet og andre spørsmål som Tinget anser viktig for elevene og studentene.

Vi kommer tilbake med debatt! (red)

BARNEHAGEAKSJONEN I TROMSØ STIFTET

Mandag 18. oktober ble barnehageaksjonen i Tromsø stiftet. Dette ble gjort etter initiativ fra KF i byen.

HVORFOR DANNES BARNEHAGEAKSJONEN?

Aksjonen har som formål å forbedre daghjemssituasjonen i Tromsø. Barnehagesituasjonen i Tromsø er prekær. I dag er det ca. 410 daghjemsplasser i byen, av disse disponerer kommunen ca. 240 plasser. Resten er bedriftsbarnehager. Dette vil si en dekningsprosent på 2-3% for barn under 7 år.

Alle undersøkelse som er foretatt i byen og drabantbyene (Kroken, Håpet) viser et enormt misforhold mellom behov og tilbud. Dette ser ikke ut til å bedre seg på de nærmeste 4 år. Ifølge generalplanen er det planlagt bare 2 nye daghjem fram til 1980. Samtidig legger «Lov om barnehager» opp til at foreldrene i 1980 skal betale 50% av driftsutgiftene mot 20% i 1974. I høst ble prisen i Tromsø heva fra 350 til 400-kr. og kommunen diskuterer nå innføring av graderte satser. Graderte satser rammer hardest familier med to inntekter - satsene beregnes etter familiens brutto totalinntekt, - og vil i praksis ofte

bety at kvinnen må slutte i jobben. Hun tjener som regel minst og det lønner seg ikke å jobbe når nesten hele lønna går til daghjembetaling.

Barnepass er en samfunnsoppgave og plass på daghjem er en forutsetning for kvinnens rett til arbeid. Denne retten må ikke utthules ved at barnepass blir et økonomisk spørsmål. I tillegg settes budsjettene til daghjem ned, standarden senkes og daghjemmene står i fare for å bli et dårlig tilbud for barna.

Stiftelsesmøtet den 18.10 vedtok følgende paroler som arbeidsgrunnlag:

- Nei til økt foreldrebetaling/
- Nei til graderte satser
- Betaling ned til 350 kr i måneden
- Bygg flere og bedre daghjem nå
- Støtt de ansattes krav om bedre arbeidsforhold
- Utvid åpningstida
- Gratis daghjem til alle barn

På møtet ble det satt fram forslag om å tilføye parolene: Nei til kristen formålsparagraf og Kortere arbeidstid til småbarnsforeldre. Disse ble ikke vedtatt da det allerede eksisterer en aksjon

Over til side 7

TILDELING AV STØTTE TIL STUDENTAKTIVITETER

Studentutvalget disponerer kr. 7 500 som skal fordeles dette semesteret. Følgende retningslinjer gjelder for tildelinga:

1. Studentutvalget innstiller på hvem som skal få tilskudd og tilskuddenes størrelse.
2. Med søknad om tilskudd skal det følge budsjett for den periode det søkes for, samt regnskap og årsmelding for siste periode. Ved søknad om tilskudd til enkelttiltak forlanges budsjett.
3. Det er anledning til å søke om tilskudd for ett år innen vårsemesteret søknadsfrist.

III Følgende aktiviteter er stønadsberettiget:

1. Studentdemokratet.
 - a) Studentorganer som arbeider med samskipnadsaker.
 - b) Seminarer og konferanser som tar opp spørsmål av en faglig og sosial betydning for studentene.
2. Politiske og faglige studentforeninger.
3. Studentersamfunnet i Tromsø.
4. Idretten og andre foreninger med sosiale målsettinger.
5. Andre som kan være stønadsberettiget ifølge Lov om Studentsamskipnader, § 2.

Søknad om støtte sendes STUDENTUTVALGET, Kaigt. 3 Boks 635 - SØKNADSRIST: 10. november 1976

STUDENTUTVALGET GIR DE BORGERLIGE AVISENE AMMUNISJON

av Peter N. Arbo

SU-formannens tale på Fokus kino ved åpningen av Universitetet i høst, ble gjenstand for atskillig oppslag i byens aviser. Nå har avisene riktignok ikke pleid å stille seg på vår side. Men det blir likevel et tankekors at den beste måten «Tromsø» fant å kritisere SU-formannens tale på, var ved å trykke den i sin helhet i avisa. Hvorfor skulle de gjøre det? Den eneste grunnen jeg kan finne, er at talen bare bekrefter det bildet «Tromsø» hele tiden har prøvd å gi av studentene: en privilegert, uansvarlig, misforneid og kravstor gruppe. Det er derfor all grunn til å ofre talen kritisk oppmerksomhet.

INNHALDET I TALEN

Jeg skal innledningsvis prøve å gi et resyme av argumentasjonen i talen:

Torgeir Engstad åpner med å påpeke at studentene i den første tida hadde store forventninger til det nye universitetet. Universitetet i Tromsø skulle bli et demokratisk universitet i «landsdelens tjeneste». I løpet av de universitetspolitiske begivenhetene som følger det første halvannet året, begynner studentene så å se avstanden mellom idealene og realitetene. Ikke minst styringsstruktursaka, blir et grunnkudd for studentenes tillit til det nye universitetet. Studentene oppdager at de sentrale idealene blir **korrumpert** av universitetsledelsen. De innser at «den vesle kjerna som har makt ved universitetene og i samfunnet ellers, de bruker makta si her i Tromsø og, når de vil og til hva de vil». Alt snakk om demokrati ved universitetet, er derfor bare et forsøk på å tilsøre de parlamentariske organene reelle funksjon. «Tinget har til nå i hovedsak fungert som et skindemokrati, et lydige organ for staten, administrasjonen og de reaksjonære kreftene ved universitetet». Den lave deltakelsen ved valg til f.eks. universitets-tinget, er ifølge SU-formannen rett og slett et uttrykk for studentenes har «gjennomskuet realitetene». Det studentene isteden har lært, er at de bare har seg sjø å stole på og at «det nytter å sløss». Oppfølginga av dette, er **Progressiv Front**. Progressiv Front skal være «en brei interessekampfront» som har sin oppgave å kjempe på fire hovedområder: (1) Kamp for å bedre studentenes økonomi. Dette blir satt opp som **den viktigste oppgave**. Kravene under dette avsnittet går på å låne og stipend skal holde tritt med prisstigninga, at stipendandelen må økes og at renta på studielånet må ned. «Det er bare vi studenter som kan hindre ei ytterligere forverring av våre egne levekår, og det skal vi gjøre. Så får heller borgerpresse & co. hyle om de privilegerte og kravstore studenter».

(2) Kamp for å forsvare studentenes demokratiske rettigheter. Under dette avsnittet nevnes «Forslag til ny universitetslov» som et eksempel på de undergravingsframstøt som må bekjempes. SU-formannen understreker at «vi trenger en front når staten bruker pisken som vi så i husleiestreiken». Dessuten må vi passe oss for «et annet og nyere maktmiddel (...) gulrotta». SU-formannen forteller: «Det eksisterer ei linje i dag på å «kjøpe opp» studentrepresentanter, få de til å bryte med det grunnlaget de er valgt på - verge studentenes interesser».

(3) Det tredje kamprådet er viktig for at vi ikke skal bli

«navlebeskuere, dvs. føre en politikk som isolerer oss fra andre grupper i samfunnet». Torgeir Engstads resept er som en trylleformular: «For å unngå dette har vi reist den tredje parolen: «Enhet studenter/det arbeidende folket».

(4) Kamp mot all imperialism og reaksjon. Progressiv Front skal føre vidrer den anti-imperialistiske kampen i studentmiljøene. En viktig oppgave nå er kampen mot «Norsk Front», et fenomen som er «minst like råt og folkefiendtlig som fascismen i Spania».

SU-formannen konkluderer så med en oppfordring om støtte til Progressiv Front: «Vi har interesser å verge, og det må bli studentmassen sitt eget verk å kjempe krava igjennom».

Mine innvendinger mot denne talen går ikke bare på det klišjepregede språket som SU-formannen benytter seg av. Langt viktigere er det vulgære og feilaktige ved selve argumentasjonen. For hva slags politisk forståelse er det egentlig talen gir uttrykk for?

KONSPIRASJONSTEORI

A. SU-formannen aksepterer helt ukritisk de **illusjonene** både ledelsen og studentene hadde om Universitetet den første tida. Istedenfor å oppsummere dette som en svakhet hos studentene, som nettopp brakte oss flere desillusjonerende **nederlag**, føres hele ansvaret for det manglende samsvaret mellom idealene og realitetene over på Universitetsledelsen.

B. I tråd med velkjent **konspirasjonsteori**, er det den ondsinnte, udemokratiske klikken som tilfeldigvis har tilranet seg makta i ledelsen for universitetet som har skylda for den bedrøvelige utviklinga på Universitetet. Dette tyranniske despotiet, som på mystisk vis står i ledtog med staten, «braker makta si når de vil og til hva de vil». Av og til svinger de med pisken, og av og til lokker de med gulrotta. Spesielt det siste maktsmidlet er det viktig å avsløre: Ved hjelp av feite honorarer og andre bestikkelser, klarer herskerklikken å skaffe seg et sjikt av sviktelulle **studentpamper** som går deres ærend.

C. Det SU-formannen maner frem er en ond og kaotisk verden der studentene blir overøst med **umuligerte** angrep og forverrings-tiltak på alle bauger og kanter. Vi får det stadig jævligere, og det eneste vi har å gjøre er å sløss. Dette er vår egen sak. Studentene er en **gruppe** på lik linje med alle de andre gruppene i samfunnet, og må føre en stadig kamp for sine **særinteresser**. Det er på dette grunnlaget studentene skal mobiliseres til **brei interessekamp**. I Progressiv Front skal det være et tilbud for alle som vil gjøre noe. Oppsummert: SU-formannens tale tegner en stupid borgerlig samfunnsforståelse som er parret med en moraliserende konspirasjonsteori. Innenfor en slik forståelse blir nettopp de borgerlige og sosialdemokratiske innvendingene gyldige: «Studentene må da ta hensyn til de andre gruppene i samfunnet». «Studentene kan ikke bare kreve og forlange uten å vurdere seg selv i forhold til de tryggede, pensjonistene o.s.v.».

«Studentene er jo tross alt en privilegert gruppe». Med andre ord: «Tromsø» får sine fordommer bekreftet.

HVORFOR?

Nå hadde riktignok SU-formannen knappe tidstramme for talen. Men det kan likevel ikke være noen unndkyldning for ikke på **noe punkt** å prøve å forklare hvorfor ting skjer.

-Kan universitetsledelsen handle fullstendig som den vil?

-Hvor manøvrerer administrasjonen slik den gjør?

-Kunne Universitetet i Tromsø blitt noe ganske annet med andre personer i ledelsen?

-Hvorfor fører staten utdanningspolitikken den gjør i dag?

-Hva kjennetegner denne politikken?

-Hva er hovedtrekkene i den omdanninga som nå foregår med den høyere utdanninga?

-Hva er disse reformene et svar på?

-Hva betyr dette for Universitetet i Tromsø?

-Hva kjennetegner studentenes klassemessige stilling?

-Hva innebærer dette for en politisk strategi på de høyere lærestedene som peker ut over kapitalismen?

-Er studentene bare en av det «pluralistiske deomkratiets» mange grupper som skal mobiliseres på sine særskilte gruppeinteresser?

Hvis dette er spørsmål SU-formannen og Progressiv Front ikke har tenkt på, vil det være av stor interesse å få høre hvordan SUS tale ville ha sett ut etter at de var gjennomtenkt.

Ta stilling i målstriden!

skriftmålet samlande for heile landet.

Ta bevisst stilling i målstriden.

Det finst ikkje ein einaste av studentane som kan gå gjennom studia sine ved Universitetet utan å måtte ta stilling til kva for skriftmål ein skal kalle for sitt eige: nynorsk eller bokmål.

Som studentar vil vi alltid stå ovafor eit val: anten nynorsk eller bokmål. Ein må m.a. velje ei av målfornene når det gjeld:

- semesterkort
- eksamensoppgåver
- oppgaveskriving
- skjema og blankettar

Ein kan nok seie at ein «for» begge målfornene, men når ein skal bruke dei, då må ein velje ei av dei.

I dag er det all for mange, studentar og andre, som går rundt utan å ta ei bevisst stilling i målstriden. Ein følger berre etter i det store bokmåls-draguget. Dette tener ein i alle fall ikkje sjølv noko på. Ein overlter berre avgjerdsla til andre.

Vel nynorsk

Den einaste farande vegen er at kvar og ein tar stilling til kva side han/ho skal velje i målstriden.

Nynorsken er framtidsvegen for ei språkleg frigering. Valet skulle ikkje vere vanskeleg.

Har ein først vald å, så skulle steget til å ta til med å skrive dette språket, ikkje vere så lang. Alle studentar kan skrive nynorsk om dei vil. Og er viljen til stades, så ventar ein ikkje.

Då tar ein steget fullt ut no. **TAL DIALEKT - SKRIV NYNORSK!**

Magne Heide

Svar på USVs åpne brev til Rød Front i Tromsø

Det siste året har Sosialistisk Venstreparti på Universitetet (USV) boikotta Studentersamfunnet. I eit nummer av bladet **deira**, Nordvind, som nylig kom ut, forklarte dei korfor. I denne artikkelen svarer styret i Studentersamfunnet. Avisa tar gjerne mot debattinnlegg om kva Samfunnet bør vere, og korleis ein kan fylle målsettinga. Skriv kort og konkret!

1) Innholdet i USVs åpne brev går i korthet ut på at deres bekymrede antagelser om dårlig oppslutning om og interesse for møtene i Studentersamfunnet skulle henge sammen med «at AKP/NKS (via Rød Front) lager et opplegg som bare tar hensyn til egne snevre partiinteresser». Dette er det altså USV begrunner oppretholdninga/fortsettelsen av den over 1 år gamle boikottlinja si overfor Studentersamfunnet med.

2) For best mulig (og lettest forståelig) å kunne tilbakevise denne feilaktige påstanden fra USV sin side, vil vi ta for oss hvordan Studentersamfunnet, under Rød Front (RF) sin ledelse har fungert og fungerer.

Hovedparola til RF er «Studentersamfunnet til folkets tjeneste». Ut fra denne parola kan vi si at Studentersamfunnet grovt sett har to hovedfunksjoner, nemlig å stå som initiativtaker og arrangør av demonstrasjoner og solidaritetsmøter og å være et debattforum.

a) Den første hovedfunksjonen til Studentersamfunnet kan best illustreres ved eksempler fra RF sin praksis dette semesteret. Blant de ca. 250 som var til stede på solidaritetsmøtet for de streikende ved Zinken/Odda den 5/10, ble det samlet inn over 5000 kroner. Målsettinga for møtet (som var et samarrangement mellom Stud.sam. og Streikestøttekomiteen i Tromsø) var å øke forståelsen for betydninga av å støtte arbeidere i kamp, omsette denne forståelsen i konkret politisk og økonomiske støtte og å intensivere det organiserte streikestøttearbeidet. Målsettinga ble nådd, og dette er et eksempel på hvordan RF sin parole om «Einskap studentar - arbeidrar på klassekampens grunn» blir satt ut i livet. At arbeidere i kamp støtter parola vet vi. F.eks. ga de

streikende Telefonsentralmonterene sin helhjerta støtte til RF i Oslo ved valget til nytt styre i Studentersamfunnet i Oslo og til studentenes husleiestreik. Dette nettopp fordi studentene, bl.a. gjennom initiativ og arrangementer fra RF/Oslo, hadde gitt politisk og økonomisk støtte til de streikende arbeidere.

Men RF sin aktive solidaritet og støtte går ikke bare til arbeidere i kamp, men også til alle verdens folk og nasjoner sin kamp mot all imperialism og fascisme/rasisme. RF har dette semesteret arrangert solidaritetsmøter for det kjempende folket i Chile og Azania (Sør-Afrika) - på begge disse møtene stilte representanter fra frigjøringsbevegelsene i de respektive land som innledere - og for palestinerne og venstre-kreftenes kamp i Libanon. Slik gjør vi RF sin hovedparole konkret. Hva mener USV og andre om denne virksomheten?

b) Den andre hovedfunksjonen til Studentersamfunnet er som debattforum - forum for politisk og ideologisk kamp. Med dette

FORTS SISTE SIDE

1

Bokmeldingar - Bokmeldingar - Bokmeldingar -

MAKT OG AVMAKT?

- av Eirik Fiva -

Gudmund Hernes har i boka «Makt og avmakt» pretendert å bidra til en analyse av disse begrepene. En vesentlig innvending kunne tydeliggjøres på følgende vis:

Det er primært gjennom arbeid at menneskenes liv produseres og reproduseres. Dermed er noe sagt om forholdet mellom individ og samfunn fordi produksjonen alltid vil være samfunnsmessig. En adekvat forståelse av makt/avmakt-forhold tilsier at slike forhold relateres til de historisk spesifikke produksjonsforholdene vi lever under, sammenfattet i en teori hvor produksjonsfæren bør gis primordinalitet. Med Dag Østerbergs ord kan vi si at den viktigste form for maktutøvelse er de makt/avmakt-forholdene som blir formidlet av materiell-strukturer (uten at eksplisitte menneskelige beslutninger nødvendigvis ligger bak).

Hernes har riktignok nevnt at materiell-strukturer har betydning, men gjennomgående blir aldri makt/avmakt koplet sammen med at kapitalistiske produksjonsforhold dominerer dette samfunnet, hans bruk av empiri til tross. Han definerer derfor generell makt som en nyansering av det klassiske weberianske

begrepet: «En aktors GENE-RELLE MAKT er derfor lik hans andel av kontrollen over verdifulle hendelser». (s. 68) Dette er en a-historisk definisjon som reduserer makt til en viljesak ut fra en individsentrert posisjon.

Immanent i boka betraktes maktfordelingsforholdene som historisk spesifikke eller foranderlige, mens produksjonsforholdene betraktes som evig naturgitte. Hernes går dermed glipp av det vesentlige poenget at spesifikke produksjonsforhold hindrer vilkårlige endringer av

makt/avmakt-forhold. Det betyr sjølsagt ikke at slike forhold bestemmes ensidig av kapitalens indre logikk. Makt-strukturerne har en relativ autonomi i forhold til kapitalens kretsløp, og endringer i makt/avmakt vil virke inn på de almene motsetningsforhold og verdilovens bevegelsesformer.

Hovedkritikken mot Hernes blir at de kapitalistiske bevegelseslover smuldrer bort i en makt-sosiologisk reduksjonisme. Vi mener ikke at alle forhold under kapitalismen blir sub-

Studentavisa tar med glede imot bokmeldingar. Redaksjonen vil imidlertid freiste å unngå at avisa vert eit forum for høgflygande teoretiske debattar, og ser derfor gjerne at bokmeldarar såvel som andre pøver å dempe språkbruken noe.

Kort og forståeleg! må vere mottoet.

Avisa vil elles ta kontakt med ulike forlag for - om mogeleg - å få egne kritikk-eksemplar av nye bøker. Folk som er interessert i få baker til melding, kan sende ein notis til oss med namn, adresse og kva fagområde som interesserar deg. Om noen vil skrive om plater, film, osv er det fullt lovleg.

summert under kapitalens kretsløp. Det vi kunne kalle «vesenslogikk» bestemmer relasjonene innenfor det felt verdiloven gjeider, uten at verdiformen utsetter de fenomenene den ordner. Det dreier seg altså ikke om noen identitetslogikk. Videre vil en analyse av det vi kunne kalle «omfangslogikk» si oss noe om verdilovens rekkevidde over for sektorene, altså sektorer som ligger utenfor kapitalens kretsløp. For det tredje vil det være områder hvor verdiloven ikke gjør seg gjeldende i det hele tatt. (Om disse problemer, se Schanz' artikkel i Fagtryk nr. 2).

Poenget i å trekke dette fram i forbindelse med Hernes bok, er at hans prosjekt er å konstruere en almen teori om makt. Det ville imidlertid implisere at det var en slags indre nødvendighet i

hvordan maktkamper vil utvikle seg, at en indre nødvendighet kunne predikere hvorledes klassekampen vil arte seg osv. Men det er nettopp fordi det subjektive element er sterkt tilstede i maktkamper at det ikke vil være mulig å lage en almen teori om makt, eller en almen teori om klassekamp, som enkelte prøver å utvikle. Det vil heller ikke la seg gjøre å utvikle en almen teori om sosialistisk bevissthetsutvikling i arbeiderklassen.

Dette fordi det ikke gjør seg gjeldende noen indre logikk som får arbeiderklassen, spontant eller ved partiets proklamasjoner, til å innå det rette klassestandpunkt. Bevissthet kan heller ikke tilskrives klassen som sådan, bevissthet kan bare tilskrives individer.

Hernes' bok anbefales herved ikke. Men for dem som er spesielt

interessert i maktproblematikk, er boka lesverdig på den måten at den ikke er uten poenger, den gir dessuten en grei gjennomgang av borgerlig makt-sosiologi.

Ut fra en annen synsvinkel er boka interessant. Den inngår nemlig i et gedigent «forskningsprosjekt nedsatt av Brattelli-regjeringen i 1972 for å kartlegge «Maktforholdene i Norge». «Maktutredningen» er et offensivt utkjør fra sosialdemokratiet som vil sette spor etter seg i norsk samfunnsforskning. For marxister blir det en viktig fagkritisk oppgave framover å jobbe fram en skikkelig kritikk av «Maktutredningen» og dermed denne boka.

Gudmund Hernes:
MAKT OG AVMAKT
Universitetsforlaget 1975
- 38 kroner.

Stiftelsen i Sogndal lesrer kostnadene over på studentene

Blodpriser for simple boligforhold

Full opplutning om innbetaling på sperra konto

93 beboere på studentheimen i Sogndal, Sogn, er gått til husleiestreik og betaler gammel leie på sperra konto etter at Stiftelsen har forlangt urimelige husleier.

Student Roar Hagen ved Institutt for Samfunnsfag har hatt en samtale med Jan Henning Engzet, medlem av Streikekomiteen i Sogndal.

I vår sto det nye hybelbygget for den kombinerte distriktshøgskolen og lærerskolen i Sogndal ferdig. Det inneholder 87 enkelt-hybler og 6 større familieenheter. Rett før sommerferien ble studentene informert om at leia for en enkelt-hybel ville bli 5200 kroner pr. år. Opprinnelig var leia beregna til 300 kroner pr. måned, men da byggekalkylene ble sprengt med 100 prosent, forsøkte stiftelsen å belaste studentene med nesten det dobbelte.

Hyblene er på 9 kvm, det fins ikke vaskemaskin eller steikeovner i heimen, det er dårlige vaskerom, og det mangler helt leikeplasser for småunger. Det er altså ingen luksus Stiftelsen vil selge for blodprisen.

Beboerne av heimen kalte umiddelbart sammen til et allmøte, som i et brev til styre ga klart uttrykk for stor motstand mot de sterkt økte leiene. Studentene fikk til svar at Stiftelsen hadde fått nye lån og at husleia nå ville bli på om lag 420 kroner pr. måned.

Etter ferien kalte studentene sammen til et nytt allmøte, som vedtok følgende krav:

1. Leia skulle være som opprinnelig bestemt - 300 kroner pr. måned.
2. Kontraktstiden skulle gjelde studieåret, d.v.s. 10 måneder.
3. Ved tildeling av hybler skal ansienhetsprinsippet anvendes.

Styret fikk 14 dagers frist til å svare. Styret avviste blankt de to

første kravene og 16. september vedtok studentene å gå til husleiestreik for å få innfridd kravene.

- Står husleiestreiken fortsatt sterkt?

- Ja, det er full opplutning blant beboerne. Alle de 93 ved studentheimen betaler inn opprinnelig leie på 300 kroner på sperra konto.

- Hvem står bak Stiftelsen?

- Sogndal Sparebank, Husbanken og Kirke- og Undervisningsdepartementet som er den største garantisten. Om Stiftelsen går konkurs, overtar KUD eien-domsretten.

- Hva er holdninga til Stiftelsen nå?

- Stiftelsen har ikke villet gå inn på krava våre. Tvert imot har

styret nylig sendt brev til alle beboerne der de truer med rettslig inkasso og på den andre sida lokker med forhandlinger med en «samarbeidskomitee» om utleie av hyblene i sommer-månedene. Videre legger de opp til et allmøte i egen regi.

- Dette er trekk vi kjenner fra husleiestreiken i Tromsø i fjor - både truselen om rettslig inkasso og forsøken på å gå utenom streikekomiteen. Likevel virker det som utviklinga går raskere i Sogndal.

- Ja, vi ville nettopp presse fram en rask avgjørelse ved å betale leia inn på sperra konto. Og det virker som kassa begynner å bli tom, og at det er en temmelig febrilsk stemning i Stiftelsen.

Beboerne diskuterer i disse dager hvordan de skal møte de nye utspillene og hvilke krav som er riktige å stille. Dessuten tar de opp hvordan de skal bekjempe den største svakheten i streika til nå - at streikekomiteen ikke har evna å mobilisere beboerne godt nok i streikearbeidet. - Streikekomiteen vil nå mobilisere breidt både på skolen og blant bygdefolket for å få støtte til krava og streiken.

Til nå har de fått støtte fra LNL, Progressiv Front i Oslo, Institutt for språk og litteratur og Institutt for medisin i Tromsø, og fra lokalpressa og Bergens Tidende. Forøvrig har Hovedallmøtet og flere institutter ved Universitetet i Tromsø nå vedtatt enstemmige støtteslutsjoner.

- Hvilke perspektiver har du på streiken?

- Jeg mener vi står sterkt. Men det er viktig å forstå at aksjonen vår har betydning for hele landet: Om vi taper vil det ha konsekvenser ikke bare for oss, men for Samskipnadene i hele landet vil en høy husleie virke normerende. Seirer vi, vil det peke framover i kampen mot statens forverringsforsøk og styrke den kampen studentene fører sine rettmessige krav.

OVERGANGER

Zinken-

godt at streik bidrar til å åpne arbeidernes øyne. Derfor frykter den streik og gjør hva den kan for å stanse streiken så fort som mulig.» (fra «Om Streiker» - se Oktoberheftet «Streik!»)

3. Streiken har synt den store klassesolidariteten som finst i landet. Det er og store u-utløste krefter i arbeiderklassen som må aktiviserast og knyttast organisatorisk til streikestøttekomiteane.

4. Zinken-arbeidarane har gått i brodden for å syne kva internasjonal solidaritet er: Ved bordet der streikebidraga vart utbetalt sto ei bøsse til støtte for PAC i Azania /frigjeringsrarsla i Sør-Afrika). 800 kroner kom inn til PAC! Dei streikande såg at den kampen dei førte var ein del av den kampen arbeiderklassen i andre land fører.

5. Zinken-streiken har i full monn synt kor viktig dei permanente streikestøttekomiteane er. Stund- om høyrer ein argument om at støtta må gå gjennom fagrarsla: Til dette vil vi svare at streikestøtteaktivistar har gått i brodden for at klubbar og fagforeningar skal vedta støtte og løvje pengar til dei streikande. Men diverre finst det pampar i fagrarsla, og dei freistar på alle vis å hindre at solidariteten i arbeiderklassen kjem til uttrykk. Så lange det sit klassesvikarar i leinga for klubbar og forbund, treng vi streikestøttekomiteane. Dessutan er det viktig at andre enn arbeidarar kan syne solidaritet med dei streikande. Konene til Hammerverk-arbeidarane la t.d. stor vekt på at dei og måtte kunne vere med i støtteebeidet. Som studentar må vi vise kva vi i praksis meiner med ei parole som «einskap student - arbeidar».

Særleg under Jøtulstreiken var studentane ei stor drivkraft i streikestøtteebeidet. Vi må bygge vidare på denne tradisjon- en! Zinkenstreiken har synt at det er naudsynt at SSK har eit stort kampfond som sikrar beredskap- en og gjer at pengar kan sendast med ein gong ein streik er broten ut. Vi oppmodar fleire studentar til å tegne seg for faste beløp på streikekomiteane sine kampfond- lister!

Skolebøker

Skolemateriell

Centrum Bok- og Papirhandel

TROMSØ

Telefon 83 540 — Storgt. 73

Tromsø Bokhandel

Telefon 83 534 9001 Tromsø Postboks 372
Bøker - Kartar - Papir - Skolemateriell

Kva har skjedd i Odda?

KAMPEN PÅ ZINKEN HELT FRAM?

9. og 10. oktober heldt Streikestøttekomiteén i Odda og Tyssedal ein landsomfremnande konferanse om streikestøttearbeid. Til stades var folk frå 54 streikestøttekomiteear og 22 faglege tillitsmenn frå heile landet. Det var innleiingar og diskusjonar om den konkrete situasjonen på Zinken og om streikestøtte generelt, og det var mange kulturinnslag. Konferansen var ein

konfremd manifestasjon av den solidariteten som finst mellom arbeidsfolk i heile landet, og mellom dei streikande og alle som står streiken. To stykker frå SSK på Universitetet var til stades, og her legg dei fram ei oppsummering av konferansen - med særleg vekt på Zinken-streiken.

KVA SKJEDDE PÅ MØTET MANDAG 11.10?

Måndag 11.10 hadde dei streikande arbeidarane i elektrolysehallen og støyperiet ved Zinken i Odda streikemøte. Frammøtet var godt. Spørsmålet dei drøfta, var om dei skulle gå tilbake til arbeidet eller ikkje. Her er det sær viktig å halde klart for seg kva som hende: **Elt flertal av dei streikande gjekk inn for å halde fram med streiken.** Men mindretallet var relativt stort. Arbeidarane stilte seg då spørsmålet: Korleis skal vi halde fram med kampen? Korleis kan vi vinne best fram med krava våre? Korleis rammar vi bedriftsleiinga og deira medspelarar mest effektivt? Altså: Spørsmålet gjaldt ikkje kamp eller kapitulasjon, men korleis kampen skulle forløst!

Arbeidarane kom til at dei ville gå mellomts tilbake til arbeidet, for at dei skulle kunne styrke innskapen i kampen og kome sterkare tilbake seinare. Før vi går vidare, trur eg vi må sjå litt på dette vedtaket.

KRAVA TIL DEI STREIKANDE - HISTORIA OM STREIKEN

Vi skal nok ta for oss historia til streiken. Utgangspunktet har vi tariffoppgjøret i vår. Det var eit «kombi» - oppgjør, den såkalla Kleppepakka. Denne «pakka» vart gjort så innflokt som mogeleg for at arbeidsfolk skulle skjønne minst mogleg av det heile. Eit av elementa som er forutsett i denne pakka, var ei lønsgjelding i tariffperioden, rekna til omlag 4,5% i kvart av dei to åra avtalen omfatta. Men denne lønsgjeldinga ville ikkje kome automatisk - det var noko arbeidarane måtte hente i lokale tingingar. For tingingane sende NAF ut direktiv til medlemmene sine om ikkje å gjø ein øre i lønsgjelding!

Zinken-arbeidarane sette fram krav om 2,50 til 3,50 pr. time i lønssauke no i haust. Delvis var dette dei 4,5% lønsgjelding dei skulle ha etter Kleppepakka, delvis var det kompensasjon for meirarbeid ved at fabrikkjen driv med nedslitte utstyr og dårleg vedlikehald. (Dette skuldest at ein planlegg å investere kring 200 millionar i nytt utstyr, og då vil ei ikkje koste noko på vedlikehald av dette gamle. Resultatet blir at arbeidarane må ta seg av dette vedlikehaldet sjølve, ved sida av det regulære arbeidet deira.)

I tråd med NAF-direktivet kom fabrikkleiinga med 0,00 kroner i tilbod. Arbeidarane sto på krava sine. Då tingingane vart ført gruppevis og til ulike tid, var støyperiarbeidarane først ute. Dei ikkje kom nokon veg, vedtok dei å gå til streik frå onsdag 22.9. Fredag 24. folde arbeidarane i elektrolysehallen etter. Til saman var no 152 mann i streik, og fleire kunne ventast etter frå dei andre tingingsgruppene.

Då slo fabrikkleiinga til. Direktør von Krogh proklamerte at dei resterande arbeidarane måtte permitterast då ein ikkje kunne halde fram med produksjonen slik tilhøva no var. Samstundes ymta har frampå om at dei permitterte nepp kunne rekne med noko arbeidsløysetrygd. Denne saka tok så Odda kommune opp. Dei fann at ho var

så innflokt at dei sende ho til fylket, som sat på ho ei tid og så sende ho til regjeringa. Der vandra saka frå kontor til kontor. Arbeidarane kravde ei avgjerd, og sende to mann til Oslo for å prøve å presse fram eit resultat. Regjeringa sende så saka attende til kommunen, som på si side returnerte ho til staten. Taktikk-en var å pulverisere ansvaret og trekkje ut i tida. Slik ville ein svelte ut arbeidarane og sette dei streikande opp mot dei permitterte.

Då streiken nyss var broten ut, støtta eit overveldande flertal av arbeidarane opp om han. Noko seinare var staten og fabrikkleiinga sin taktikk i ferd med å lykkast, og eit flertal på 60 røysta for å rå dei streikande til å gå tilbake til arbeidet. I mellomtida strøymde støtte inn til dei streikande, både politisk og økonomisk. Det vart fatta vedtak om å dele pengane med dei permitterte. Etter kvart kom fleire og fleire til at dei støtta streiken likevel, og på møtet i avdeling 61 av Norsk Kjemisk den 8.10 var flertallet for å gå tilbake til arbeidet skruppa inn til under det halve! På streikemøtet 11.10 vart så det vedtaket fatta som vi nemnde i innleiinga.

MOTSTANDEN MOT STREIKEN

Arbeidarane fann etter kvart ut at dei hadde tre motstandarar som i praksis kom til å arbeide saman. Det var Zinken, staten og LO-pampane. I tillegg kom nyhetsmedia til å spele ei viss rolle.

Om Zinken: Som arbeidarane sjølve seier, er Norzink eigd av imperialistiske finansmonopol. Hovudsakleg er det Wallenberg-konsernet og Societé Generale de Belgique som kontrollere verkemda gjennom ymse dotter-selskap. Desse konserna har begge peika seg ut som sær aktive investorar i rasistiske og fascistiske statar som Sor-Afrika, Rhodesia, Chile, Spania osv. Dei har nidiqert utnytta og støtta opp under den politikken som desse statane driv, for å auke sin eigen profit. Eit tid kontrollerte SG de B omlag 70% av Kongos (Zaires) pengeøkonomi, dei hadde egne hærar og nytta svart terror og politiske mord i kampen for å halde ved like stillinga si. Wallenbergkonsernet og SG de B er to av Europas største monopolselskap. Dei svy kvart ut til kjempeprofittar frå fabrikkjen i Odda, men ved hjelp av sinnrike skattereglar slepp dei unna utan å betale ein øre i skatt til kommunen. Dei prøvde å innbille arbeidarane at dei ikkje ville ha rå til å betale den lønssauka arbeidarane kravde. Men rett for streiken pussa dei opp direktør-bolgen til Leif von Krogh for 1 million kroner, og kvar dag streiken vart, tapte fabrikkjen 1 million. Den steile haldninga overfor arbeidarane viser den rovgriske karakteren til desse monopolselskapa.

Staten har i dei fleste streikande dei seinare åra gripe aktivt inn på kapitalen si side. Inngrepet har hatt ulik karakter alt etter tilhøva. Tvungen valdgift og arbeidsrett har vore nytta. I Linjogodsstreiken sende staten politiet mot dei streikande for å bane veg for streikebrytarar. I streiken ved Norsk Champignon

A/S har det vore truga med å nekte arbeids- og opphaldsløyve til dei streikande framand-arbeidarane. Zinkenarbeidarane var klår over staten sin klasse-karakter før streiken braut ut, og dei prøvde å bu seg på eventuelle utkjør frå styresmaksene. Dei avviste derfor valdgift og arbeidsrett alt frå første stund, og så klårt ifrå om at dei sjølve ville avgjere korleis dei skulle stille seg til alle tilbod frå fabrikkleiinga. Då var det von Krogh slo til. Han permitterte 250 arbeidarar og la opp til lockout ved å seie at arbeidarane nepp kunne rekne med arbeidsløysetrygd. Staten greip fatt i dette utspelet, og ved ein omstendleg uthalings-polittikk klara dei å gjere lockouten effektiv. Endå ein gong demonstrerte staten sin klasse-karakter i ein arbeidskonflikt. Men denne politikken kunne vore knuse. LO kunne ha drive han tilbake, om dei hadde oppna dei smekkkulle og nedstøva streike-kassene sine og i det minste støtta dei permitterte. LO kunne ha gjort det om LO hadde vore ein interesseorganisasjon på arbeids-folk si side. Men leiinga i Norsk Kjemisk Industriarbeidarforbund nøgde seg med ein liten protest overfor staten, og sa at dei ikkje hadde «grunnlag i vedtekene» til å betale ut noko til arbeidarane. Klårare kunne dei ikkje seie at dei ønska streiken pokker i vald. Dei støtta von Krogh av heile sitt hjarte. Det same gjorde dei lokale pampane, dei arbeidde heile tida for å få arbeidarane til å kapitulere. Det gjorde dei openlyst og uten bylgje.

von Krogh hadde under heile streiken nektja å ha noko med arbeidarane sitt tingingsutval å gjere. Då medlemsmøtet i avd 61 vedtok å be dei streikande gå attende til arbeidet, gjekk fagforeningsleiinga av. Tre av dei lokale arbeidararistokratane (to frå DNA og ein frå SV) kasta seg då inn og ville tingane til von Krogh. Desse folka vart tekne ved imot, og det vart snart kontakt med det same. Dei same folka truga dei streikande med suspensjonar og leiarane med eksklusjonar om dei ikkje la ned streiken straks. Desse pampane, som viljuge til å tingje på det grunnlaget at streiken må leggst ned, har brennemerkar seg sjølv som klassekvævar for all framtid.

Massemedia sto ikkje «nøytrale» til konflikten. Dei prøvde først å avleie interessa frå dei rettvise krava, med preik om kor høig løn arbeidarane hadde. Seinare vart angrepa på dei streikande stadig villare. Den vanlege kommunist-hetsen vart kjørt fram, utan at det gjorde særleg inntrykk på arbeidarane. Taktikken i alle åtaka var klår: splitte dei permitterte frå dei streikande og prøve å framstille streiken som ein «AKP-aksjon». Både fabrikkleiinga, staten, LO, dei lokale pampane og borgerpressen ytte sin skjerv til dette arbeidet. Og tiltaket var ikkje uten en vis verknad. Dei streikande arbeidarane såg seg tvunga til eit taktisk tilbaketog for å samle opp tvilarane til moglege nye aksjonar.

Vi gjer her alt det vedtaket arbeidarane fatta på streikemøtet 11. oktober.

STOR STØTTE TIL ARBEIDARANE

I dei tre vekene streiken vara, fekk arbeidarane ved Norzink stor støtte frå fagforeningar, einskildpersonar og streikestøttekomitear. Arbeidarar som sjølve har vore ute i kamp var mellom dei som kom med støttefrasegner og pengar: t.d. Sauda Fabrikk-arbeidarforening, klubben på Jøtul, Linjogodsarbeidarane på Alnabru, Hammerverk-arbeidarane, telefonsentral- og heise-motørene, arbeidarane på Westkapp, framandarbeidarane på Norsk Champignon og mange fleire.

Lågløna industriarbeidarar såg at dei streikande på Zinken førte ein kamp som var viktig for heile arbeidarklassen. På Richardsen her i Tromsø var det tidleg i streiken vedtatte støtte og samla inn pengar.

Zinken-arbeidarane legg særskilt vekt på den store innsatsen som dei permanente streikestøttekomiteane har gjort, og seier at dei er ei sikker støtte for arbeidsfolk i kamp. Fleire frå streikekomiteén sa at dei under

streiken hadde skjønna at dei måtte gå med i Odda og Tyssdal streikestøttekomité og jobbe aktivt der. Dei var over velda all støtta og solidariteten dei fekk i - en tid streiken sto på. Zinken-arbeidarane fekk stor støtte og dei trong under streiken. Overskottet vart sett av til eit kampfond som dei skal bruke til støtte for andre arbeidarar i streik. Streikestøttekomiteén i Tromsø samla inn over 15000 kroner på mote og vekslelister. I tillegg vart det sendt 5000 kroner frå kampfondet. Studentersamfunnet og hovudmålet vedtok støtte til Zinken-arbeidarane - det same gjorde fleire instituttallmote. Dette syner at det er mange studentar som står arbeidsfolk sine kampar. Streiken i Odda har i full munn synt at det er bruk for dei permanente streikestøttekomiteane, og at studentar kan verta ei viktig støtte for arbeidsfolk i kamp. Vi oppmodar fleire studentar til å bli med i dei organiserte streikestøttearbeidet!

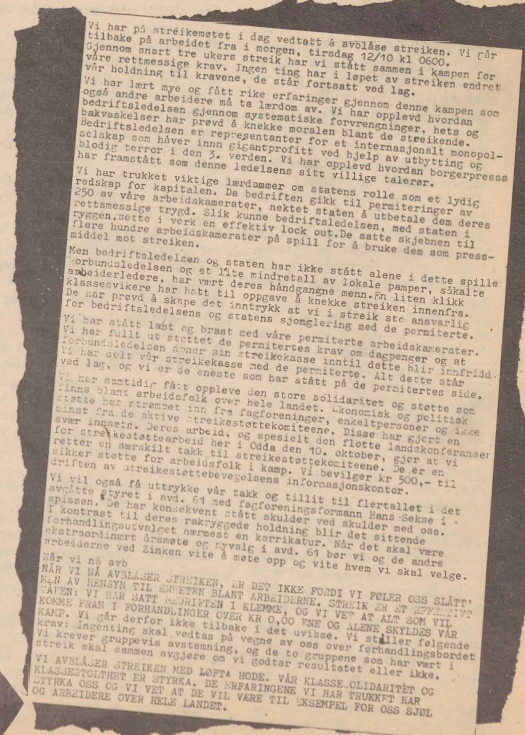
'KVA KAN VI LÈRE AV STREIKEN?'

Arbeidarane sjølve seier at «vi har lært mykje og fått rike erfaringar i denne kampen som andre arbeidarar må lære av».

1. Streiken klargjer kven som stør og kven som ikkje stør arbeidsfolk sine kampar. Streikande arbeidarar kan ikkje stole på forbundsleiinga og lokale arbeidararistokratrar. Dei gjer alt dei kan for å skapa «arbeidssro».
2. Staten avslører si rolle som reiskap for kapitalen ved mellom anna å nekte utbetaling av trygd til dei permitterte. Alt i 1999

skreiv Lenin: «Det begynner å gå opp for arbeidarne at lovene er skapt utelukkende i de rikenes interesse, at regjeringens folk beskytter disse interessene, at det arbeidende folket er kneblet uten rett til å gjøre sine behov kjent, at arbeiderklassen selv må kjempe seg retten til å streike, retten til å trykke arbeideravisen, retten til å delta i en nasjonalforsamling som utskriver lover og sørger for at de blir handhevet. Regjeringen vet

Over til side 10

Statlig
sparetiltak:

TVINGER REINGJØRINGS-ASSISTENTER UT AV JOBBEN

I sommer sendte Universitetsadministrasjonen ut beskjed til reinholdsassistenterne om at arbeidstida deres skulle flyttes. Mens reinhold nå foretas om ettermiddagen, skulle det etter 1. september framskyves til mellom 7 og 17. Dette blei gjort uten samråd med de tilsatte eller fagforeninga deres (NTL avd 108/12). Administrasjonen braut dermed både hovedavtalen og særavtalen for reinholdsbetjenter i staten.

Under lønnsoppgjøret fikk reingjøringsassistenterne gjennom et krav om ekstrabetaling på 4 kroner timen etter klokka 17. Administrasjonen har foreløpig vedtatt at vasking kan fortsette på kveldstid - men uten 4-kroners-tillegget. Dermed spares inn 3 promille av Universitetets lønnsbudsjett.

Studentavisa har hatt en samtale med en av de ramma assistentene, Herdis Berg som vasker på Brenn. De som har foretatt intervjuet er Margaret Sandvik fra Kvinnefronten og Anne-Sofie Wik fra Arbeidsutvalget på Brenn.

-Er din situasjon sãnn at du har muligheter til og gã over til å jobbe på dagtid?

-Jeg synes ikke jeg har noen mulighet til å jobbe på dagtid, for jeg har en gutt på åtte år som går på skolen, og han går til forskjellige tider. Jeg kan ikke stole på at han klarer seg sjøl siden han ikke har vært vant til det. Og så har jeg ei jente på fem år, og hun er veldig avhengig av meg. En annen ting er det at skal jeg jobbe om dagen så må jeg begynne med dagmamma. Nå slipper jeg jo barnepass, for jeg går når mannen min kommer hjem. Så jeg slipper utgifter til dagmamma, noe som heller ikke ville lønne seg. Dessuten, hvis jeg skulle gå ut om dagen på arbeid, så ville jeg aldri ta vasking. For dette her er jo ingen ønskejobb, det er bare for å tjene penger.

-Har dere som arbeider sammen diskutert dette, og har du inntrykk av at mange har samme problemer som du?

-Vi har ikke diskutert det sammen alle vaskerne, men det diskuteres på hver arbeidsplass, og det er brei enighet om at vi ikke vil gå om dagen. Og jeg tror situasjonen er likedan for stort sett alle. Det fins noen som kunne tenke seg å vaske på dagtid, men da ikke på de premisse som vi går på nå. Det ville bli vanskelig å gå på dagen på de samme vilkår som vi nå går på om kvelden. Det ville ta mye lenger tid, og det måtte bli ny oppmåling og høyere arbeidslønn.

-Er det noen av dere som har begynt å jobbe om dagen?

-Det var ei her som prøvde. For henne passa det best å gå om dagen. Og hun begynte kl.7, og da var det jo stille. Så hvis en hadde kunnet begynne kl.7.....

-Men er folk interessert i og begynne så tidlig?

-Hun kunne tenke seg det, men for meg går det ikke. Det er umulig for oss som har barn. Det er mange som kunne ha tenkt seg dagtid hvis de kunne begynne i ellevetida, når de har fått unna huset og fått ungdom på skolen, og da ville de jo være hjemme i rimelig tid til å lage middag. Men ikke hvis det skulle være fra kl.7.

-Har det vært et krav fra administrasjonen så side?

-Nei det sto i det rundskrivet at arbeidstida skulle være mellom 7 om morran og 5 om ettermiddagen, og det sto ingenting om at vi måtte begynne kl.7. Men vi har fått beskjed om det muntlig. F.eks. har jeg fått beskjed om at jeg må begynne kl.7 siden jeg vasker kafeteriaen og undervisningsrom, og alt det må være ferdig i hvert fall til kl. halv ti. Det går jo ikke an å gå inn og begynne og vaske her midt på

dagen og jage folk ut, og vi kan jo heller ikke avbryte undervisninga for å vaske. Og når vi skal vaske kontor så må vi jo faktisk banke på og spørre om lov til å gjøre jobben vår.

-Vil du tru at det er en del av dere som må slutte hvis dette her blir gjennomført?

-Ja, det er det. Jeg må i hvertfall slutte, jeg har ikke noe valg.

-Hva betyr det for deg å jobbe?

-Nå betyr det veldig mye, for vi har nettopp bygd nytt hus, så det betyr mye for meg å tjene penger. Det er klart at hvis ikke jeg kan gå på arbeid, så medfører det at mannen min må skaffe seg noe ekstraarbeid. Det er litt vanskelig.

-Ja, det blir vel ikke noe god løsning for familien. -Har du foresten noe syn på hvorfor det utspillet om overgang til dagtid kommer akkurat nå?

-Det er helt sikkert for å spare penger. Vi har fått beskjed om at vi kan få gå om kvelden, men da får vi ikke den betalinga som vi har rett til.

-Hvilke argumenter brukte administrasjonen da dere fikk beskjed om å forandre arbeidstida, for de sa vel ikke at det lå økonomiske årsaker bak?

-Det sto noe i det brevet at det var sosialt bedre.

-For dere?

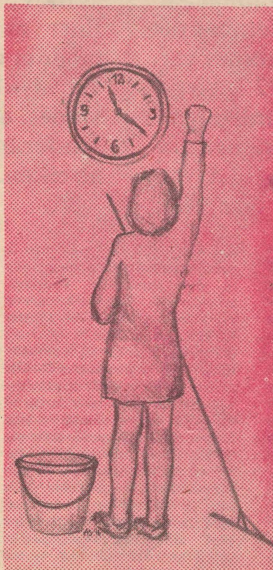
-Ja, det var vel det de mente. Også sto det at det ikke holdt stikk, det med at det var så vanskelig å arbeide på dagtid, det hadde vært prøvd.

-Hva synes du sjøl om det med det sosiale?

-Nei jeg skjønner ikke hva det betyr. Det er klart at det er mye lettere å arbeide om dagen, og folk hadde anledning til det, så var det jo bedre. Sãnn er det jo med alt, du er mye mer opplagt om dagen enn om kvelden. Det er ikke så artig - sãnn for meg - middagen blir et eneste kaos, og med en gang mannen min kommer inn av døra, så må jeg fly. Så det er ikke noe ideelt. Men å gå her om dagen og vaske mellom-beina på folk kunne jeg ikke tenke meg, og dessuten ville jeg ikke gått på vasking hvis jeg hadde hatt anledning til å arbeide på dagtid.

-I denne saken så har administrasjonen gått utenom en paragraf i hovedavtalen og særavtalen for reingjøringsassistenter. Hva synes du om denne fremgangsmåten, og er den typisk for sãnne arbeidsplasser som de dere har?

-Jeg har inntrykk av at yrkesgruppa vår med denne sorten arbeid, blir lite respektert. Det blei uttalt fra administrasjonen at de ikke syntes denne saka var så viktig at det var noe å underrette folk om. Men det betyr jo alt for

noen av oss. Vi har tatt jobben fordi det er ettermiddagsjobb, og så blir vi plutselig velta over på ei anna arbeidstid. Det virker som om de i det store og hele synt at de kan gjøre hva de vil overfor oss. Det hadde jo vært det samme om de hadde gått til direktøren og sagt at han skulle begynne å arbeide om natta, uten å spørre han på forhånd. Vi blir helt umyndiggjort, og sãnn er det med alt som har skjedd når det gjelder vårt arbeid. Vi har aldri blitt spurt om noen ting, verken når det gjelder hva slags vaskemidler vi skal bruke eller noen ting. Vi får det bare levert, og klager vi på det, får vi bare beskjed at der er fordi vi ikke forstår oss på det. Det er konsulentene som skjønner seg på det og som tar det ut, og vi har værsgod å bruke det, samme hvor galt det er. Det var det samme som om du skreiv med ei penn som ikke virka, og de sa til deg at den skal skrive. Det er sãnn de gjør det. F.eks. fikk vi noe boneovks, og vi har sagt at den holder ikke, men de sier at de har prøvd den, og den skal holde. Det hjelper ikke hva vi sier.

-Vi har hørt at administrasjonen har ansatt folk på dagtid, nå mens forhandlingene pågår. Vet du noe om det?

-Ja, jeg også hørt det, men jeg vet ikke noe mer. De burde ikke gjøre det så lenge forhandlingene pågår.

-I følge tariffen har dere jo krav på 4 kr ekstra pr. time etter kl. 17. Hva synes du om å jobbe nå om kvelden uten å få de pengene?

-Jeg synes det er jævlig, og jeg skjønner ikke at ikke de synes det er flaut. Jeg synes det er dårlig, også overfor ei sãnn yrkesgruppe som oss. De kan godt unnvære en professor, men de kan ikke unnvære oss. Hvis vi slutter å vaske, så varer det ikke lenger for de må stenge hele huset. Det var jo et sted hvor de gikk til streik, og der måtte de stenge.

-Dere har jo egentlig ganske sterke virkemidler å ta i bruk hvis det skulle bli nødvendig. Dere kan faktisk lamme hele universitetet.

-Ja, det kan vi!

-Synes dere at dere har fått bra støtte i denne kampen?

-Ja, jeg tror vi har fått støtte over alt, i hvert fall innen universitetet. Og organisasjonen har jo støtta oss og jobba for saka.

-Så dere er fornøyd med arbeidet fagforeninga har gjort?

-Ja det er vi.

-Hva synes du om studentene har engasjert seg i kampen?

-Ja, det er vi.

Det synes jeg er fint, og det synes og dere bør fortsette å gjøre.

Synes du vi har støtta dere på en åkkelig måte?

-Ja, og dere har jo kontakta organisasjonen og drevet støttearbeidet innafor de rammene som organisasjonen har satt opp, og det synes jeg er veldig fint.

-Trur du det betyr noe for at saka skal vinne fram, det at studentene har slutta opp om den og støtta dere?

-Ja, all støtte er viktig, og jeg mener det betyr mye.

-Kvinnefronten i Tromsø, som også har tatt opp saka deres og vedtatt støtteresolusjon, har ei parole om retten til arbeid som er et av de viktigste kravene i dag. Mener du dette utspillet fra administrasjonen er et angrep på retten til arbeid for kvinner?

-Ja, de ødelegger jo retten til arbeid for kvinner. Vi fikk det faktisk muntlig fra administrasjonen da vi begynte her, at disse jobbene er spesielt tilrettelagt for husmødre og kvinner med små barn. Og i og med at de nå skal forandre arbeidstida, så ødelegger de arbeidsplassene våre. Det blir ikke lenger noe tilbud for oss.

KVA SKJER I TINGET?

På møte i Universitetstinget 7. oktober blei det gjort forsøk på å få tatt reingjøringsassistenterne så sak opp til drøfting. Det krevst imidlertid 3/4 flertal for å få ei sak opp i tinget når ho ikke står i sakspira. Dermed klarte 13 av tingrepresentantane å hindre handsaming. Det var altså som stemte for, deriblant alle studentane. Saka kjem likevel opp i neste møte, som truleg blir 11. november.

KVA SKJER I STYRET?

På Universitetsstyremøtet 14. oktober gjorde Gunnar Graff, framlegg om at saka skulle drøftast, og det blei vedtatt. Etter drøftingane gjorde styret slikt samrøystes vedtak: «Styret ved Universitetet i Tromsø vil med bakgrunn i de beslutninger og meningstilkenngivelser som er kommet fra de enkelte institutter, anmode universitetets administrasjon om å søke å utvirke at reinhold kan foretas utenfor den ordinære arbeidstid hvor forholdene nødvendigvis dette. Styrets vedtak gjøres kjent for de impliserte partier. Saka skal det no forhandlast om, før ho på ny kjem opp i styre og ting i november.

OVERGANGER

1

mener vi at «diskusjoner for diskusjonenes skyld» er verdiløse, og at RF derimot vil prioritere spørsmål som er av prinsipiell betydning for den progressive bevegelsen. Som eksempler fra møtetemaene framover det mestemester kan vi nevne: Kinas utenrikspolitikk, Sovjet/krigsfaren, studentenes interessekamp, daghjemsituasjonen i Tromsø, m.m.

4) Dette er ikke en politisk virksomhet dirigert ut fra noen snevre partierinteresser, men nett opp støtte til og styrking av de progressive kreftene i Norge ellers i verden! Er USV uenig i dette?

5) Dette står i skarp motsetning til USV sin praksis når det gjelder forholdet til Studentersamfunnet dette semesteret. Vi vil nevne et par eksempler: Etter at vi hadde fått klarlagt både fra Progressiv Front/Tromsø og fra Norsk Studentunion (NSU) om at de ville stille innledere til et møte i Studentersamfunnet til temaet «Interessekamp/fagkritikk», trekker NSU seg ved å henvise til «at ikke alle de politiske grupperingene ved universitetet er representert i Studentersamfunnet». USV sitter med flertallet i NSU-ledelsen. Dette eksempelet viser at NSU, studentenes fagforening, fungerer som USV/Tromsø sin forlengede arm i spørsmålet om boikotten av Studentersamfunnet. En slik praksis ville i fagbevegelsen ha blitt stempla som et angrep på de demokratiske rettighetene og partisjånvisisme av verste sort!

Hvem tjener på at USV-ledelse slik hindrer studentene i Tromsø i å diskutere med ledelsen i vår egen fagforening? Ikke studentene i Tromsø! Og hva med medlemmer av USV som har stor interesse av møtetemaet og ønsker å gå i Studentersamfunnet? Det er videre en gåte for oss at når styret i NTL-avdelinga ved universitetet (blant dem mange SVere) oppfordret sine medlemmer om å gå i Studentersamfunnet på møtet om suspensjonen i NTL, så fortsatte USV boikotten og stilte ikke på møtet. At medlemmer i USV finner seg i dette, forstås vi ikke.

6) RF vil fortsette arbeidet med å bygge ut fronten til en bred, sjølstendig enhetsfront som har til mål å samle alle som ønsker å bruke Studentersamfunnet i folkets tjeneste og i kampen for sosialismen. Medlemsmøtene skal være frontens høyeste organ og fastlegge politikken gjennom utforminga av plattformen og møteprogrammet. USV har en annen oppfatning av Hva RF burde være. Gjennom skriftelige henvendelser til RF og gjennom samtaler med USV-ledelsen har det kommet fram at de ønsker en «front» bestående av en samling politiske partier, der ledelsen i de politiske grupperingene kommer sammen og rådslår/lager kompromisser om politikken. Dette mener vi er en linje for topp-plansdiplomati som vil bestemme politikken til fronten over hodene på medlemmene. Dette mener vi ikke er veien å gå for å få en levende, sjølstendig front med medlemsdemokrati, men derimot på samme måte som boikottlinja et uttrykk for studentpamperi, redsel for studentene og redsel for ideologisk kamp.

7) RF vil derfor fortsette arbeidet sitt på grunnlag av plattformen, og mobilisere stadig fler til møtene og rundt politikken sin. Vi mener at store deler av studentene ved de høyere lærestedene vil kunne slutte denne plattformen, og et konkret uttrykk for det er den stadig stigende oppslutninga om og interessen for møtene. Spesielt gledelig er det at mange nye studenter og stadig flere arbeidsfolk finner veien til Studentersamfunnet.

-SLUTT OPP OM MØTENE I STUDENTERSAMFUNNET! -STYRK STUDENTERSAMFUNNET I FOLKETS TJENESTE!

Styret i Rød Front/Tromsø

